Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XX, Seria II, nr. 4759 | 6 PAGINI — 30 BANI | Vineri 4 septembrie 1964

SUCCESE ALE CONSTRUCTORILOR UZINEI ALUMINA

În vederea grăbirii ritmului de lucrări și dării în folosință înainte de termen a obiectivelor prevăzute, constructorii și montorii de pe șantierul uzinei Alumina din Oradea desfășoară o însuflețită întrecere. La secțiile de recepționare a bauxitei, de luare a probelor și la depozitul de omogenizare, montarea utilajului s-a terminat cu trei zile mai de vreme, iar depozitul de hidrat a fost predat beneficiarului cu o săptămînă mai înainte. Grupul social, pavilionul administrativ, stația de preluare și alte obiective au fost, de asemenea, terminate cu cîte 20—35 zile înainte de termen. Ca urmare a depășirii ritmice a sarcinilor prevăzute în graficul de lucru, la stația de compresoare rodajul tehnologic s-a făcut cu 13 zile mai devreme. La această stație — se fac acum ultimele pregătiri pentru punerea ei în funcțiune.

Cu multă intensitate se desfășoară lucrările și la centrala electrică a uzinei. Aici, casa sitelor, denisipatorul și presa de apă au fost puse în stare de funcționare cu multe zile înainte de termenul stabilit. La lucrările de regularizare a albiei Crișului Repede angajamentul a fost depășit cu peste 30 la sută, economisindu-se astfel 21 de zile lucrătoare. Avansul obținut la o serie de obiective de pe acest șantier se datorește în mare parte gradului înalt de mecanizare a lucrărilor.

(Agerpres)

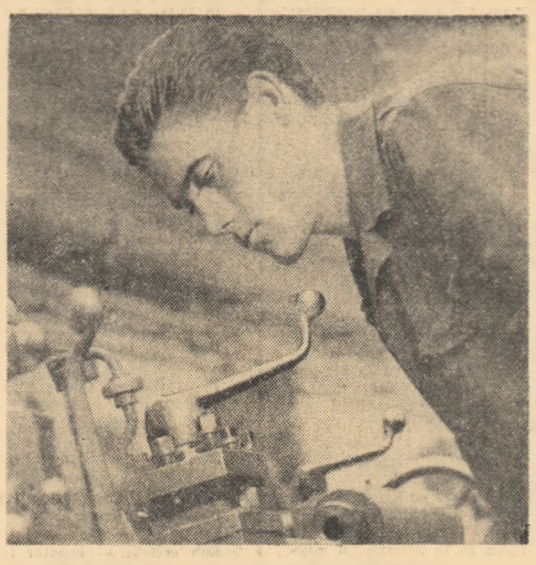

Cilindrii pentru mașinile de tricotat, strunjiți de tînărul lancu Prunaș de la Întreprinderea „Metalotehnica" — Tg. Mureș primesc totdeauna calificative de foarte bună calitate

NOI SORTIMENTE DE LAMINATE

La Combinatul siderurgic Reșița și Uzinele „Oțelul Roșu" au fost realizate noi sortimente de laminate, destinate întreprinderilor constructoare de mașini. Astfel, laminoriștii reșițeni au produs pentru constructorii de autocamioane din Brașov noi laminate din oțel necesare jantelor și inelelor de închidere a roților de autocamioane, laminate cornier tip flonșe folosite de constructorii de mașini și utilaje de la Uzinele „Griviția Roșie" și laminate pentru ramificații de cale ferată.

La rîndul lor, laminoriștii de la Uzinele „Oțelul Roșu" au realizat noi sortimente de laminate necesare în construcția mașinilor electrice, produse de uzinele din Săcele, precum și laminate oțel semi rotund canelat, utilizat la fabricarea de recipiente de mare capacitate. În prezent, laminoriștii reșițeni și cei de la „Oțelul Roșu" realizează peste 120 de sortimente de laminate, folosite în industria constructoare de mașini din țară. Odată cu producerea de noi sortimente, laminoriștii celor două mari întreprinderi siderurgice din Banat au dat peste plan pînă la 1 septembrie, mai mult de 21 000 tone diferite laminate finite.

(Agerpres)

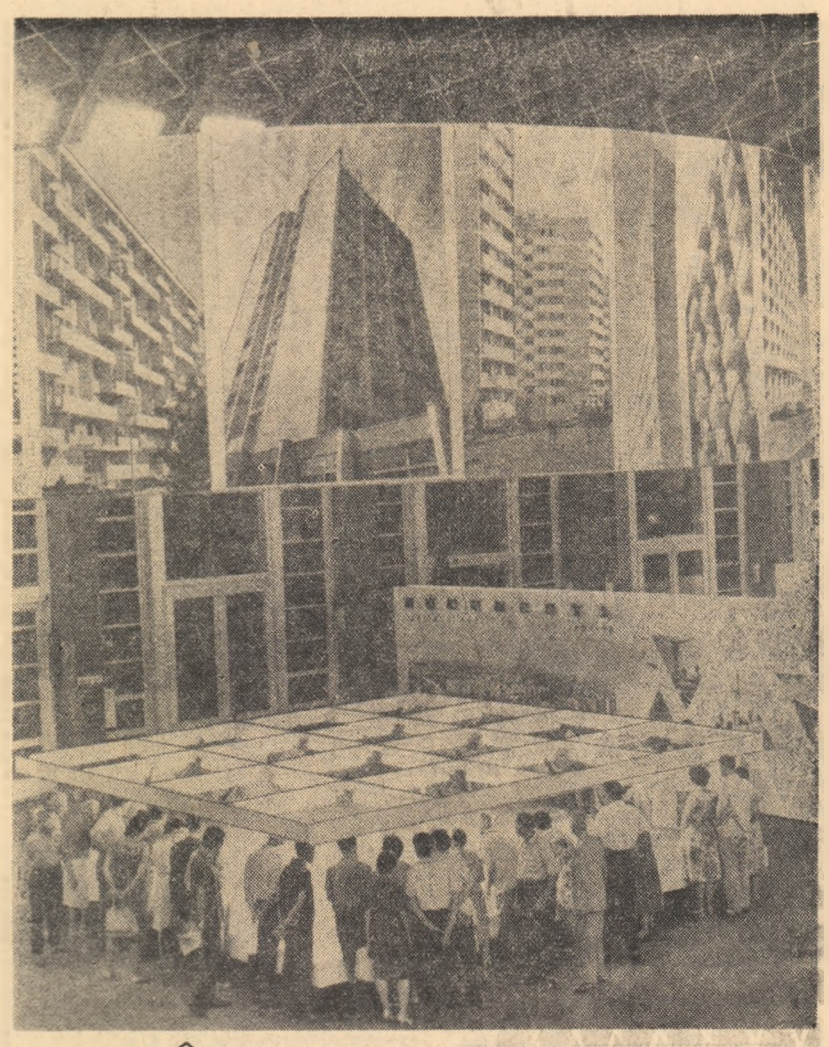

ÎN MAREA VITRINĂ A ȚĂRII

După aproape două săptămîni de la deschidere, Expoziția realizărilor economiei naționale a R.P.R. polarizează din ce în ce mai mult atenția a sute de mii de bucureșteni, ca și a miilor de turiști care vizitează zilnic Capitala patriei noastre. Interesul suscitat are o explicație foarte concretă: pe lîngă impresia tonică, însuflețitoare pe care o lasă vizitatorilor, expoziția este în același timp și o adevărată școală, o mare școală la care se predau și se însușesc sute de discipline.

Iată de ce, din dorința de a ușura înțelegerea complexelor probleme științifice, economice, culturale sau de interes social pe care le ridică Expoziția realizărilor economiei naționale, ziarul nostru inițiază o serie de discuții, în incinta pavilioanelor, cu oameni de specialitate din cele mai diverse domenii de activitate.

În numărul de față își spun părerea 10 specialiști reuniți la „masa rotundă" a ziarului nostru pe tema:

Construcțiile, arhitectura, sistematizarea

În cei 20 de ani care au trecut de la Eliberarea patriei, poporul romîn s-a manifestat ca unul dintre popoarele cu cele mai dezvoltate capacități constructive. Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, mobilizați și îndrumați de partid, oamenii muncii au transformat Romînia într-un imens șantier obținînd succese fără precedent în toate domeniile constructive — în industrie și în construcția orașelor, în construcțiile destinate transporturilor și telecomunicațiilor, în construcțiile social-culturale. Tradiția renumiților meșteri romîni a fost în această perioadă continuu îmbogățită, s-a dezvoltat o arhitectură modernă, specifică, prin utilizarea celor mai noi metode și procedee de lucru.

Dintr-o ramură lăsată altă dată la voia întîmplării, sau a voinței patronilor, ramura construcțiilor a devenit în țara noastră o puternică ramură industrială, cu o mare pondere în economia națională, cu numeroase cadre de specialitate, înglobînd fabrici și întreprinderi care produc materiale noi, necesare constructorilor (prefabricate din beton sau metalice, materiale pentru instalații, pentru finisaje etc.).

La baza activității de dezvoltare a industriei construcțiilor au stat și stau criteriile stabilite de partid: obținerea unei eficiențe economice maxime prin folosirea condițiilor economice și naturale favorabile ale fiecărei regiuni; ridicarea economică a regiunilor mai puțin dezvoltate; crearea unei baze industriale în orașele lipsite de industrie sau slab industrializate; folosirea cît mai judicioasă a forței de muncă în toate regiunile țării.

Ca urmare, pe întreg cuprinsul patriei au apărut sute și sute de șantiere, țara întreagă — de la Galați la București, la Oradea, la Cluj, la Suceava, Craiova sau Timișoara — este de cîțiva ani un imens șantier. Roadele acestei politici constructive, ale mîncii entuziaste și pricepute a poporului nostru sînt astăzi recunoscute. Producția de fontă din 1950 a țării noastre se produce azi doar în 8 luni cu un singur furnal, construit în acești ani la Hunedoara. Noile capacități producătoare de energie electrică au sporit puterea instalată în centrale de 3,2 ori. Între 1951—1963 s-au construit din fondurile statului 286 467 apartamente. Succese remarcabile s-au obținut în arhitectura noastră nouă, în sistematizări, în producerea și folosirea pe scară largă a unor utilaje de înaltă tehnicitate.

Înfățișînd complex și multilateral cele mai de seamă realizări ale industriei construcțiilor, sectorul de construcții, arhitectură și sistematizare din Expoziția realizărilor economiei naționale ne dovedește o dată în plus că și constructorii prin munca lor harnică și pricepută fac să înflorească și să strălucească harta țării în mii de culori și lumini.

Porumbul — la timp în pătule și magazii

În multe unități agricole socialiste din regiunea Ploiești, pe suprafețele cultivate cu soiuri timpurii, a început recoltatul porumbului. Această lucrare a fost pregătită cu grijă în toate gospodăriile agricole de stat sau colective și se desfășoară într-un ritm susținut.

G.A.C. Gheorghița, raionul Ploiești. Lanurile de porumb ce se întind pe aproape 500 de hectare sînt împînzite de oameni, atelaje, autocamioane.

— Am început bine, ne spune tov. Gheorghe Apostol, președintele gospodăriei. Vrem să terminăm în cel mult 15 zile bune de lucru și, după cum se observă fiecare om știe precis ce are de făcut.

În cadrul brigăzilor, la fiecare hectar sînt stabiliți cîte 15 oameni din rîndul cărora șase depănușează știuleții, 5 taie cocenii și-i fac glugi, iar 4 sînt repartizați la transporturi. Pentru fiecare brigadă au fost repartizate cîte 15—20 de atelaje, în funcție de suprafața și producția scontată. În felul acesta realizăm o viteză zilnică de recoltare (inclusiv eliberatul terenului de coceni) de 32 de hectare.

Recoltarea, după cîte am aflat în continuare, a fost precedată de un instructaj pe care inginerul Constantin Munteanu l-a făcut la inițiativa organizației U.T.M., celor 45 de tineri conductori de atelaje. Atunci s-au indicat tarlalele, punctele de înmagazinare a știuleților și cocenilor, ca și condițiile de depozitare.

De altfel, în multe alte G.A.C. din raionul Ploiești, la Cîmpenița, Dărmănești, Tîrgșorul Vechi etc., grija cu care a fost pregătită această campanie este primul lucru care-ți reține atenția. Știuleții se depănușează încă din lan. Pentru ușurarea transportului, în lanuri s-au croit drumuri largi pe care circulă în voie atelajele, autocamioanele, tractoarele cu remorci. Au fost lărgite spațiile de depozitare cu o capacitate de aproximativ 100 de vagoane iar cele vechi au fost curățite și dezinfectate.

Cu aceeași minuțiozitate s-au pregătit pentru recoltare și lucrătorii din gospodăriile aparținînd Trustului GOSTAT Ploiești. Ei au de strîns recolta de porumb pentru boabe de pe o suprafață de peste 16 000 de hectare. Din acestea 1000 se recoltează în 12 zile cu cele 16 culegătoare de știuleți aflate în dotarea unităților. Pentru ca lucrările să se facă operativ, la recoltarea fiecărui hectar cultivat cu porumb sînt repartizați 9 oameni: 5 la cules și 4 la tăiatul cocenilor. Transportul știuleților și cocenilor se efectuează cu 270 de autocamioane puse la dispoziția G.A.S. de către autobazele IRTA, la care se mai adăugă 141 de rutiere cu remorci. Mijloacele de transport sînt suficiente. Pe aproximativ 6 000 de hectare ocupate acum cu porumb se va semăna în toamnă grîu. Suprafețele au fost delimitate și aici se execută în primul rînd recoltatul. La arat mecanizatorii lucrează în două schimburi așa că și pe aceste suprafețe se va păstra decalajul corespunzător între arat și semănat, pregătindu-se astfel un bun pat germinativ pentru viitoarele culturi.

Cum în această campanie mijloacele de transport vor fi foarte mult solicitate, e firească atenția care s-a acordat pregătirii și organizării activității de transporturi. După cum ne relata tov. inginer Alexandru Manole, șeful serviciului exploatări de la IRTA Ploiești, în această campanie în regiunea Ploiești participă la transportul recoltei 500 de autocamioane cu o capacitate de 2000 de tone. Autocamioanele au fost revizuite, reparate, au fost dotate cu prelate, stingătoare și cu înălțătoare pentru sporirea capacității de transport. S-au fixat apoi traseele cele mai avantajoase (distanța medie a deplasărilor este de 27,8 km) stațiile de parcare etc. Cei 439 de con-

NICOLAE BARBU

(Continuare în pag. a V-a)

Se extinde rețeaua școlilor profesionale

Rețeaua școlilor profesionale și tehnice a Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini și-a mărit anul acesta capacitatea prin ridicarea unor noi construcții. La Iași, de exemplu, s-a dat în folosință o școală nouă cu 8 săli de clasă, care pregătește cadre pentru Atelierele de material rulant din localitate. Grupul școlar al Uzinelor de tractoare din Brașov a fost completat cu încă 6 săli noi de clasă. De asemenea, școala profesională a Uzinelor de vagoane din Arad s-a extins cu 5 săli, 2 laboratoare moderne și ateliere pentru practica elevilor pe o suprafață de 180 mp, iar pentru elevii care urmează cursurile școlilor profesionale ale Uzinei „Electroprecizie" — Săcele și Întreprinderii metalurgice din Roman s-au construit ateliere pe aproape 1 000 mp.

Odată cu mărirea capacităților de învățămînt, un mare număr de școli din această rețea au fost dotate cu aparatură de laborator, diverse materiale didactice și mobilier nou, în valoare de peste 4 200 000 lei.

(Agerpres)

În fotografii de la stînga la dreapta: RĂZVAN MIHU, CRISTIAN CONSTANDA și TOMA LEONIDA DRAGOMIR — trei dintre cîștigătorii concursului de matematică, mecanică și fizică al studenților

O PASIONANTĂ ÎNTRECERE ȘTIINȚIFICĂ STUDENȚEASCĂ

În încheierea celui de-al VIII-lea concurs studențesc de matematică, mecanică, fizică și chimie, concurenții au participat ieri, la casa de cultură a studenților, la simpozionul „Probleme actuale în științele matematice și fizice". În cadrul simpozionului, au luat cuvîntul acad. Gh. Vrînceanu, Theodor Ionescu, N. Teodorescu și conf. univ. Paul Constantinescu, candidat în științe matematice.

După simpozion, a urmat festivitatea înmînării premiilor unui număr de 74 concurenți, primii clasați în această frumoasă întrecere studențească.

Cu acest prilej, am solicitat tovarășilor academicieni — participanți la simpozion — să-și împărtășească — prin coloanele ziarului — părerea cu privire la rezultatele concursului de matematică, mecanică, fizică și chimie, la eficacitatea acestuia în buna pregătire profesională a studenților. Ne-au interesat, firește, și părerile concurenților. De aceea am cerut cîtorva dintre ei să ne răspundă de cînd au îndrăgit aceste științe, cum s-au pregătit pentru concurs, să ne împărtășească gîndurile de viitor.

(Citiți în pag. V părerile despre concursul studențesc)

Drumul cel mai sigur

• În prima zi acasă, după absolvire • Patru studenți la practică • Fierul și lemnul la Pîncota

Am cunoscut recent, pe meleagurile bănățene, ingineri tineri de diferite specialități; am cunoscut tineri tehnicieni care paralel cu munca în producție urmează cursurile unei facultăți; în sfîrșit am făcut cunoștință cu tineri muncitori care își mărturiseau cu dezinvoltură proiectele de studii, planificate pentru 8—10 ani de aci înainte.

La „Șiriana" — bogată gospodărie agricolă colectivă din raionul Arad, l-am aflat pe Ștefan Falcan în prima sa zi de muncă după absolvirea școlii tehnice horti-viticole pe care o urmase, vreme de 4 ani, la Miniș, în raionul Lipova. Tehnician la vîrsta de 18 ani, el are, ca toți cei patruzeci de colegi din ultima serie de absolvenți ai susziseei școli, o mare încredere în propriile forțe, se simte în elementul său la lucrările practice ale oricăruia din cele 4 sectoare în care s-a pregătit — pomicultură, viticultură, legumicultură, vinificație — și, în general, are toate motivele să privească surîzător și calm viitorul.

Iată-l aici, acasă, în prima zi. Vorba vine! Un întreg an școlar, din 15 septembrie — la 25 mai a făcut practica aici, la Șiria; cunoaște oamenii și locurile; a lucrat el însuși la „înființarea a 11 hectare de vie". În curînd, pămînturile gospodăriei vor fi în măsură să contrasemneze, pe largi suprafețe de rod, calificativele lui: 8.62 media examenului de absolvire, 9 la specialitate. Înzestrat cu un fizic care i-ar îndreptăți pe alții să se prezinte în fața comisiei pentru tinerii actori candidați la rolul lui Romeo, Ștefan Falcan își enunță proiectul: după doi-trei ani de muncă în gospodăria colectivă va porni spre Agronomie, cu acel A mare care aparține facultății. Deocamdată, adică azi:

— Mai este ceva de discutat? Nu vă supărați, dar sînt așteptat. Sînt delegat la brigada a V-a de cîmp. Secerișul e în toi. E nevoie de mine acolo, am de ținut evidența.

Și băiatul pleacă cu mersul unui om foarte preocupat, cu pasul unui om plin de certitudini, ducîndu-se să-și ia în primire prima responsabilitate.

În același raion, la Orțișoara am întîlnit 54 studenți din anul II al Facultății de agronomie din Timișoara. „Predecesorii" lui Ștefan Falcan pe băncile acestei facultăți (ei le vor părăsi cam în vremea cînd el își va face apariția) făceau stagiul de practică la GOSTAT. Îndrumat de asistenții Gavril Stanciu și Nicolae Arvat, de directorul și inginerii G.A.S. Orțișoara, tot tineretul acesta universitar, cazat în clădirea școlii de mecanizatori, studia și muncea, asimilînd cunoștințe și calorii solare într-un amestec amețitor de tare, aromat și frust.

În cursul anului III vor da examen la mecanizare — mașini agricole. Va fi vorba și despre combine. Își vor aminti, atunci, de această „cunoștință" recentă: au lucrat electiv pe combină la strînsul orzului GOSTAT-ului, cu satisfacția obținerii unei recolte de 2400 kilograme la hectar. Sînt vrednice de luare aminte biografiile acestor studenți. Iată, în date sumare, patru dintre ele.

Ioan Armășoiu a terminat în 1954 școala medie tehnică de viticultură de la Miniș. A lucrat în producție ca tehnician la Mîndruloc, apoi, după o perioadă cînd a muncit ca activist al Uniunii Tineretului Muncitor, a cîștigat experiență ca maistru agricol la G.A.S. Șiria. Astăzi, de abia în anul II, el are în vedere viitoarea lucrare de diplomă. Își va folosi atunci cunoștințele de teren și studiile întreprinse asupra economicității comparate a soiurilor locale de struguri de masă și celor destinate vinificării. Numai despre șampanizarea apreciatei Muscoase de Măderat se poate redacta o dizertație.

Fiică de colectiviști, Augustina Bivolaru, absolventă de școală medie în 1961, are și ea în urmă un an de producție. E adevărat, nu pe cîmpiile vreunei unități agricole, ci la o uzină electrică. Dar munca e muncă. La lucrările sesiunii științifice studențești, lucrarea ei despre „Eficiența utilizării zilei-muncă în gospodăriile agricole colective din raionul Timișoara", s-a bucurat de succes, a fost menționată și recomandată pentru publicare.

Viața de muncă pe ogoarele Salontei a maturizat chipul lui Nicolae Cheșkaș.

Șt. IUREȘ

(Continuare în pag. a V-a)

Citiți în pagina a 3-a relatări de la masa rotundă a „Scînteii tineretului" organizată în pavilionul construcțiilor arhitecturii și sistematizării

Acțiuni de ridicare a calificării

Cu sprijinul comitetelor sindicale, în întreprinderile industriale din regiunea Crișana se desfășoară o intensă activitate în vederea ridicării cunoștințelor și a calificării muncitorilor. Numai prin cursurile de scurtă durată și-au ridicat calificarea peste 2 000 de muncitori constructori, metalurgiști, croitori, țesători, mineri etc. Totodată, peste 1 100 de tehnicieni, maiștri și șefi de echipă au urmat cursurile de specializare pentru însușirea de noi tehnologii de lucru și utilizarea cu randament sporit a unor agregate și mașini moderne, cu care au fost înzestrate în ultimele luni o serie de întreprinderi și șantiere din regiune. La acțiunea de ridicare a calificării profesionale a muncitorilor și specializarea lor, un aport de seamă l-au adus specialiștii de la baza de cercetări științifice din Timișoara și Cluj.

(Agerpres)

TITINA CĂLUGĂRU : *Tînăr din Maramureș*

Un studiu valoros

Atunci cînd într-un articol bilanț din „Tribuna" (20 august) „Romanul marilor prefaceri sociale", Ion Lungu vorbind despre universul prozei lui Marin Preda remarca un studiu recent apărut în „Viața Romînească" care se străduiește să stabilească și o sociologie și o etică morometiană, efort care în alte împrejurări ar merita poate, să fie urmărit și comentat mai îndeaproape", remarca era îndreptățită. Studiul citat („Morometii" de F. Fugaru, fragment dintr-un studiu despre universul rural al prozei lui Marin Preda „Viața Romînească" 7/1964) merge în profunzimea operei pe care o luminează dintr-un unghi inedit. Autorul va scrie o optică socială pe care o numește morometiană, vizînd mai ales condițiile care au concurat la alcătuirea acestui mod, justificat istoricește, de a recepta realitățile. Dialectica morometienilor este intuită intim și divulgată cititorului. Autorul expune un cod moral și un sistem filozofic morometian după cum descrie un sat ireal trăind după reguli morometiene și la fel idealul statal morometian. Sînt proiecții în afară ale mentalității specifice unor eroi din Marin Preda care, supradimensionate de critic, fac mai explicită dialectica eroului morometian. Criticul stăpînește date esențiale de sociologie romînească și psihologie cu ajutorul cărora poate încadra istoricește mentalitatea de care vorbim și o subliniază ineficacitatea socială. Toți criticii au consemnat divorțul dintre realitatea socială agresivă în care trăiește Ilie Moromete și caracterul complex al acestui personaj. F. Fugaru explică rădăcinile gnoseologice ale opiniilor și soluțiilor de viață morometiene. Aceștia concep organizarea socială într-un chip absolutist, excesiv rațional și se comportă ca atare. În viziunea lor, societatea trebuie să se conducă după aceleași legi cu natura care nu este irațională. Refuzînd iraționalul din natură, ei îl refuză și pe cel din viața socială. Dezvăluind izvorul naturist al concepțiilor morale de viață, F. Fugaru face posibilă stabilirea unor paralelisme între unele concepte ale literaturii lui Marin Preda și cele ale folclorului (Miorița), ale creației eminesciene, blagiene ori sadoveniene, rectificînd și unele interpretări nerealiste asupra literaturii acestuia.

U. M.

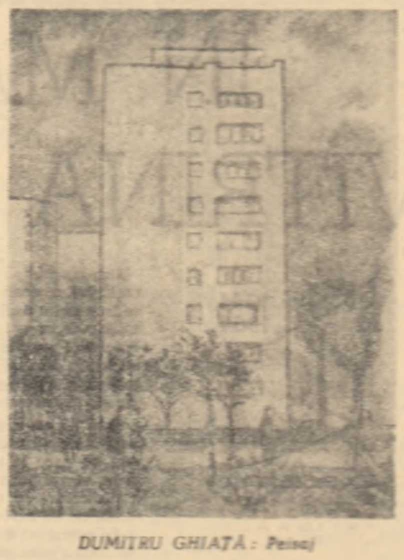

DUMITRU GHIAȚĂ : *Peisaj*

CONCURSUL ȘI FESTIVALUL „GEORGE ENESCU"

SOSESC CONCURENȚII MARII COMPETIȚII ARTISTICE

Avioanele, trenurile aduc oră de oră zeci de tineri muzicieni din toate colțurile lumii, sosiți la București pentru a omagia arta marelui Enescu, pentru a se întrece în spiritul marilor idei ale artei enesciene.

Ne este cu totul imposibil să dăm numele tuturor participanților care se vor întrece pe estradele de concert ale Capitalei. Încercăm doar să prezentăm bogatul lor palmares artistic, strălucitele studii făcute în mari conservatoare ale lumii.

Avem în fața noastră albumul ce cuprinde scurte biografii ale majorității tinerilor muzicieni înscriși la concurs, album ce va fi difuzat zilele viitoare spectatorilor din sălile de concert.

Alături de cei 27 de concurenți romîni, pe care ziarul nostru i-a prezentat cititorilor săi zilele trecute, va urca peste 48 de ore pe podium o pleiadă de tinere speranțe ale artei violonistice, ale pianisticii și artei vocale mondiale. Pentru mulți dintre ei, Concursul „George Enescu" nu înseamnă un debut pe arena marilor întreceri artistice internaționale. Mulți sînt deținătorii unor premii internaționale de prestigiu sau desfășoară de cîțiva ani o vastă activitate concertistică în calitate de soliști ai unor reputate formații muzicale din marile orașe ale lumii.

Răsfoind fișele de activitate artistică ale tinerilor concurenți și conturînd cîteva din laturile personalității lor creatoare, sîntem departe de a face pronosticuri cu privire la rezultatul final al întrecerii bucureștene. Încercăm doar să dăm cititorilor cîteva date care să demonstreze înalta pregătire și experiență artistică a concurenților, — garanție a nivelului superior pe care-l va avea marea competiție artistică a lunii septembrie.

Claire Bernard, solist al Radioteleviziunii franceze, a concertat în Franța, Anglia, Germania, Elveția și Belgia. Ta Bon (R. D. Vietnam) a primit medalia de argint la Concursul și Festivalul internațional al tineretului și studenților de la Helsinki.

Berlineza Christiane Edinger a studiat cu celebrul violonist Nathan Milstein. P. Fontanarosa (Franța) a luat în 1962 premiul I pentru muzică de cameră la clasa profesorului de reputație mondială Joseph Calvet. Vioara lui Louis Francini a răsunat în Europa și S.U.A. W. E. Just (R. D. Germană) este violonist la Sächsische Staats-Kapelle. Robert Kunz (Elveția) este solist

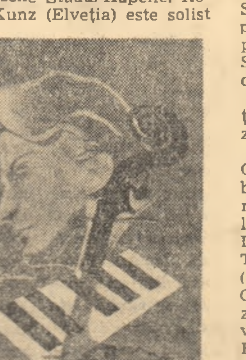

al Orchestrei de cameră „Lucerne Festival Strings". Claudio Laurita a obținut în 1963 premiul concursului „Vittorio Veneto". Amnon Levy (S.U.A.) a concertat cu orchestre simfonice din Minneapolis, Los Angeles și Boston. A. Melnikov deține premiul II al celui de al doilea concurs Ceaikovski. Claude Macaux (Franța) a concertat la Paris, în Germania, Austria, Elveția, Polonia. D. Pomeerantaite (U.R.S.S.) este eleva lui Oistrach, iar Heinz Schunk (R.D. Germană) deține o diplomă a concursului Ceaikovski.

Remarcabilă este și prezența pianiștilor.

I. Baiceva a fost distinsă anul trecut cu premiul I la concursul de interpretare a muzicii bulgare; Michell Brian (Australia) elev al Magdei Tagliaferro este profesor în Anglia. Li-Chi-Fang este absolventă a Conservatoarelor din Sanhai și Varșovia. Consolacion de Castro a participat cu mare succes la concursurile „Maria del Carmen", „F. Busoni", „Pedro Masaven" și concursul internațional de pian din Bilbao. Jean Fassina a obținut premiul de excelență la Conservatorul din Paris. Cubanezul Cecilio Ferreo a luat parte la concursul Ceaikovski în 1962. Participă la concurs și o elevă a lui Oborin — Olga Kiun (U.R.S.S.). Studii strălucite cu profesori reputați, distincții internaționale deține M. Mayne (S.U.A.). Svetla Protici (Bulgaria) se perfecționează la București cu prof. F. Muzicescu. Lise Schneider (S.U.A.) a susținut concerte în trei continente.

Reține în mod deosebit atenția și lista tinerilor ce se prezintă la concursul de canto.

D. Aignerelle este angajata Operei Comice din Paris. Cubanezul R. Calzadilla a obținut pînă acum 5 mari premii la concursuri internaționale. L. Deghenghi este solist la Teatrul Național din Osijek (Iugoslavia). Beatriz Parra de Gil (Ecuador) se perfecționează cu Nina Dorliac la Moscova. În ultimele luni tînărul E. Ivanov a primit titlul de „artist emerit" al R.S.S. Ucrainene. Libanezul G. Jaderian a corcertat la Teheran, Istambul, Paris și Londra.

G. Korondy — Kummer este solist al Operei din Debreczin.

Joyce Sherwin a studiat la Micigan și la Milano. A concertat ca solistă la Massachutes și New-Jersey. Etta Shröder (R.D. Germană) este prim solistă a Teatrului din Dessau.

Zilele următoare vom putea prezenta cititorilor o serie de detalii asupra acestor interpreți, precum și asupra multor altora despre care nu am scris.

Esențial ni se pare faptul că această succintă trecere în revistă demonstrează din plin dimensiunile cu totul deosebite ale întrecerii ce poartă numele unuia dintre marii artiști ai contemporaneității — George Enescu.

PETRE CODREANU
IOSIF SAVA

★

La Comitetul de organizare a celui de-al III-lea Concurs și Festival internațional „George Enescu" a sosit următoarea telegramă din partea Mariei George Enescu :

„Cu ocazia celui de-al treilea Festival, vă adresez cele mai călduroase urări de succes, ca și întreaga mea recunoștință pentru tot ceea ce guvernul și poporul romîn acordă memoriei lui George Enescu. Regret că sănătatea nu-mi permite să fiu prezentă".

Reportaj de la o seară de dans la clubul muncitoresc din Hunedoara

E-o seară de sîmbătă, cu comete mari, rotitoare,
Lungite pe arii de cer, infinit de albastre,
Orașul miroase a flăcări, a iederi, a soare,
Sub cerul puternic și care respiră prin astre.

Oțelul, vrăjit de teribile temperaturi,
Ascultă de brațul de marmură — al clipei,
Pe auzul îndrăgostiților sună păduri
Și păsări lăsate ușor peste vîsla aripei.

În inima focului fierb contopitele ere,
În inima omului fierb amintiri de idei,
Acum, oțelarii depun cea mai scumpă putere
La baza de flăcări a lumii, în mări
de idei

Și focuri ard aerul, mută culoarea pe ceruri,
În arbori trezind seve, noi de suplețe,
Cu frunza primind oglinzile multelor feluri
Ale ciocnirilor de frumusețe.

Iar jos, între flăcări și gînduri și mari armonii,
Cu trupuri agile și calde și arse de timp,
Trăindu-și dinamic și-adînc noțiunea de-a fi
Dansează acei ce-au ieșit de o oră din schimb.

Orchestra asvîrle de-a lungul ferestrelor iederi
Cuprinși sînt bărbații de-un nou, fără voie fior
Dansează, în pași măcinînd neîncrederi,
Dansează acum oțelarii în ritm cu femeile lor.

El — tînărul, foarte frumosul bărbat de la fonte,
Puternic cum e, delicat strînge mijlocul ei,
Și încă bătute de flăcări îi sînt ondulările
blonde
Ale părului galben colorat de scîntei.

Dansează bărbații, ieșiți de o oră din schimb,
Dansează frenetic,
De parcă ar vrea — fulgerînd —
Sub stelele — acestui fugar anotimp
Și cei ce lucrează acum
să aibă senzația dansului blînd.

Pe scenă o fată sui dintr-odată și pur
Ea cîntă ducînd frînghii
spre-o privighetoare.
Și totuși, în dansul frenetic din jur,
Ea parcă dansează cu el pîn-la zare.

L-am văzut pe acest oțelar,
și în fața cuptorului,
Aplecat în efort, ca-n fîntînă o stea,
Și nu știu, străbătut de spiralele zborului,
Sau, aici el dansează,
sau acolo la flăcări dansa.

Armonia oricum se continuă bine,
Pașii lor își repetă mișcările calm,
Și iubirea oricînd
peste față revine,
Sub muzica albă,
ieșită din forță
ca frunza din ram.

Și e sîmbătă seara în lume acum
Și e sîmbătă-n lumea oțelului tînăr,
Din cuptoare se nasc golfuri sure de fum,
Fiece oțelar ține șarja pe umăr.

Cei din schimb smulg oțel luminos din cuptor,
Cei din sală, cu muzică mistuie clipe,
Și lucrează, dansează,
Lucrează, dansează,
Și ei și tovarășii lor,
Ca e lume, frumoasă și nouă, cu două aripe.

ADRIAN PĂUNESCU

Marginalii la o „masă rotundă"

De curînd „Gazeta literară" a publicat o „masă rotundă" a criticilor de la „Tribuna" și „Gazeta literară" pe tema ecourilor creației tinerilor prozatori în critica literară. S-a prezentat un referat (Eugen Simion) și la discuții au luat parte pe lîngă criticii Ov. S. Crohmălniceanu, E. Simion, I. Lungu, S. Damian, G. Dimisianu, D. Cesereanu, Al. Cipraria, N. Ciobanu, I. D. Bălan și I. Oarcăsu și prozatorii Nicolae Velea și Fănuș Neagu. Asemenea colocvii critice organizate cu intenția de a fi făcute publice cu ajutorul stenogramelor stîrnesc un interes deosebit atît pentru creatori și critici cît și pentru cititorii care deschid cu regularitate revistele de specialitate. Inițiativa nu poate fi decît salutară ca și altele asemenea pe teme care să polarizeze interesul pentru, de exemplu, simbol în poezie, calitatea literară a reportajului, conflictul în proză sau dramaturgie etc. Ele sînt așteptate pentru că, pornindu-se de la fapte imediate, se poate ajunge prin generalizări și raționamente juste la concluzii care să poată fi îndrumare pentru scriitori și critici. Este așteptată mai ales discuția vie, schimbul de replici care să clarifice problemele ce constituie tema colocviului critic, să înlăture dificultățile de înțelegere. Este așteptat, de asemenea, modul creator de a discuta, prin subordonarea gîndirii la un țel comun, continuînd cu raționamentele tale opinia și judecățile altcuiva. Nu se poate spune că masa rotundă a „Gazetei literare" n-a relevat idei interesante. Între altele, Fănuș Neagu a vorbit despre rolul nefast al criticii care începe cu complimente, Nicolae Velea, despre necesitatea unui sprijin mai larg dat tinerilor scriitori de către redacțiile revistelor, Eugen Simion despre necesitatea de a analiza noul romantism al prozei tinerilor, Ov. S. Crohmălniceanu [illegible] critica de a fi creat o anume psihoză literară care și-a arătat consecințele în jurul necesității de a scrie roman, considerat ca specie literară superioară. Același face observația că de cele mai multe ori cînd un critic aruncă epitetul de livresc unui scriitor este vorba de ignorarea datelor realității, nu din partea scriitorului, ci a criticului care aplică asupra unor medii descrise optica literară impusă de cîțiva mari scriitori care au scris despre acest mediu. Nu ideile lipsesc acestei mese rotunde ci dezbaterea. S-au pus mai multe probleme decît pentru un șir întreg de astfel de reuniuni critice și de aici și senzația de risipire. Ceea ce izbește la lectura intervențiilor din „Gazeta literară", unde au fost reproduse stenogramele discuțiilor este neconlucrarea participanților. Luările de cuvînt se desfășoară lungi și independente de intervențiile anterioare. Nici nu avem de-a face cu preopinenți ci cu oameni care monologhează. Fiecare vorbitor nu face altceva decît să-și susțină, și aici, cu destulă rezistență, punctele de vedere ale propriilor cronici și să susțină anumiți scriitori, neacceptînd nici una din întîmpinările altor critici. O analiză publică a concepțiilor estetice de la care pornesc aceste rezistențe ar fi fost bine-venită. Cu ce se deosebește recenta întrunire a criticilor, care a necesitat deplasări și schimbări de program, de o anchetă pe întrebări care se răspund de obicei prin poștă? Inițiativa își repetăm că această formă de manifestare a criticii este cerută chiar trebuie să țină seama de specificul unui astfel de colocviu. Abia după parcurgerea jumătății textului stenogramelor găsim principiul just de organizare : „Canalizată în direcția afirmațiilor globale, spune Ion Oarcăsu, discuția duce la un punct mort. (...) Mai fructuoase cred eu este drumul analizelor diferențiate". Lipsa de precizare a hotarelor discuției a dus de multe ori în cuprinsul colocviului critic la lipsa eficienței luărilor de cuvînt. Prezența scriitorilor e bine-venită atunci cînd aceștia pot impulsiona pozitiv discuțiile și nu trebuia redusă doar la doi reprezentanți, pentru că astfel se ridică întrebări asupra criteriilor de selecționare. Ceea ce se vrea de la o masă rotundă a criticilor este realul schimb de opinii nu lipsit de fervoarea polemicii, dialogul viu pe probleme de maximă stringență, exigența ideilor exprimate și mai multă claritate a țelurilor propuse.

P. U.

Tabăra studențească de la Izvorul Mureșului. Excursiile se numără printre acțiunile îndrăgite de studenți

Puterea „destinului"

Sebastian avea atunci numai șase ani și nu era nici pirpiriu, nici prea dezvoltat pentru vîrsta lui. Mai tot timpul și-l petrecea jucîndu-se : alerga, țipa, dădea cu mingea în geamuri. O întîmplare extraordinară și neprevăzută îl scoase însă dintr-odată din lumea copiilor obișnuiți. Părinții își puseră degetele pe buze înăbușindu-și exclamațiile și de uimire, toată noaptea nu închiseră ochii. Dimineața, își dădură cu apă rece pe față și priviră încă o dată opera unicului lor fiu : Sebastian desenase o rață !

Nimeni n-ar fi putut explica exact cum și în ce împrejurări se petrecuse uluitorul fenomen. Un băiețel grăsuț, cu ochelari aduse unele mărturii după care colegul lui de joacă mai făcuse asemenea desene pe nisip, cu un băț ; dar, cum la marginea aceea a orașului bătuse mereu vîntul, nisipul s-a tot zvîrcolit încolo și-ncoace acoperind orice urmă.

De astă dată, spre norocul lui și-al omenirii, Sebastian își crease rața pe coperta unei cărți cu ajutorul unui creion de tîmplărie. Rața era perfectă numai că avea aripile cam mari și tatăl, făcînd legătura cu legenda lui Icar, găsi că tocmai în exagerarea asta se întrevede geniul.

De comun acord, părinții luară hotărîrea să-l facă pe băiatul lor pictor și-l chemară în casă :

— Uite ce e Rafaele, îi vorbi tatăl. Începînd de mîine lași joaca de-o parte și te-apuci de pictură. Te-așteaptă gloria, băiatule, înțelegi tu ?

Copilul scînci. Mama, mai practică, îi explică latura materială :

— Știi tu, puiule, cu cît se vinde un tablou ? Dar ce să mai vorbim, dacă faci și cîteva statui !...

Luat pe nepusă masă, copilul rămase o clipă încurcat dar își reveni numaidecît și cumpănind bine lucrurile, acceptă.

A doua zi una din camere fu transformată în atelier. I se aduseră acuarele, uleiuri, pensule și cartoane pînzate de diferite mărimi. Sebastian își începu însă opera de-a dreptul pe pereți. Într-o săptămînă toți cei patru pereți se umplură, pînă la înălțimea de un metru, cu rățuște de tot felul. Unele aveau aripi mai mari, altele mai mici, la unele ciocul era lung, ca o spadă, altora, dimpotrivă le lipsea de-a binelea și în fiecare din aceste nepotriviri tatăl găsi o idee, o atitudine, o expresie pe care nici unul din pictorii lumii n-ar fi fost în stare s-o redea. Așa dar, copilul-minune nu-și dezmințea talentul.

Peste un an se duse la școală. Învăța binișor, dar cînd ajunse în clasele mai mari, timp în care rățuștele invadaseră în stoluri și tavanul, el începu să aducă note proaste la desen. Dirigintele le explică părinților că Sebastian are talent la chimie, la fizică, la matematică, poate chiar la oricare altă materie, numai la desen — nu. Zguduită, mama refuză să creadă, iar tatăl nu se putu dezmetici multă vreme și se tot întreba singur prin cameră : „De ce ? Oare totdeauna artistul va trebui să sufere ?"

SCHIȚĂ SATIRICĂ

Cînd termină școala medie, Sebastian dădu examen de admitere la o facultate de arte plastice. La probele practice el execută, spre marea uimire a comisiei, o rățușcă cum nu s-a mai văzut vreodată. O desenă în toate chipurile și cu capul spre coadă și cu coada spre cap, ba într-o variantă îi puse și un moț ca de nagîț.

Cu toate acestea n-a fost admis !

— Invidia ! țipă tatăl nemaiputîndu-se stăpîni. Totdeauna geniul a născut invidia !

A revenit peste un an.

După încă un an, Sebastian cunoștea bine întregul institut ca și cînd ar fi fost, într-adevăr, student acolo.

În cel de al patrulea an s-a hotărît să-și lase barbă. Și rața pe care a desenat-o era acum mai altfel, avea un aer exotic, aducînd mai degrabă cu o egretă.

Cu toate astea n-a fost admis.

În cel de al cincilea an părinții, cam plictisiți și cam resemnați, îl sfătuiră să renunțe.

— Alege altă facultate, spuse tatăl : chimia, medicina, agronomia, mecanica... Slavă domnului, sînt din belșug.

Era însă tîrziu. Sebastian, încredințat acum el însuși pînă-n străfundurile ființei de excepționala-i înzestrare, nu mai era în stare să mai dea înapoi. Simțea ca o datorie a lui să-și ocrotească talentul și să facă totul să-l pună în slujba celei căreia îi aparținea și pe care el o socotea acum singura în drept să-i hotărască destinul. Înverșunat, își perie barba și se duse la examen.

Profesorii îl cercetară iarăși cu o mare curiozitate și îndelungată vreme de cîteva minute din cap în fața raței sale nemaipomenite. Cu toate astea cînd se afișară rezultatele, Sebastian nu figura printre admiși. Insuccesul nu-l dezamăgi — Gauguin a devenit celebru abia după vîrsta de 40 de ani ! Ceea ce îi produse însă o adevărată suferință erau șicanele părinților care, pierzîndu-și definitiv credința în talentul lui, îi zugrăviră camera cu primele lui rățuști, înecîndu-le în var. Mama îi spuse răspicat :

— Trebuie să faci ceva ! Ești bărbat în toată firea. Învață o meserie, nu poți să stai așa, în spinarea noastră !

Lovit într-un asemenea mod, Sebastian se căsători imediat cu o femeie, care, prin divorț, obținuse apartamentul pe numele ei.

În camionul cu care plecară, el așeză zeci de lăzi cu uleiuri, acuarele, pensule și cartoane pînzate, iar deasupra desenele lui cu rațe și rățuște.

Apartamentul era destul de spațios, așa încît atelierul putu să fie aranjat numaidecît. Mai înainte de a se apuca de lucru, se lungi nițel pe o sofa, așa cum făcea și în casa părintească și ronțăi un biscuit. Avea o convingere totală — nici el nu știa de unde — că toți marii pictori, înainte de a se apuca de lucru, ronțăie cîte ceva. Ronțăia și se gîndea. Trebuia să găsească ceva nou, o idee care să spargă toate închipuirile, care să învingă închistarea profesorilor și neîncrederea părinților.

Clipa inspirată sosi. Pe la al treilea biscuit i se păru, așa, deodată, că în capul său se revarsă o lumină imensă și își simți inima ca o mare în care apune soarele. Fusese convins că va izbuti și iată că acum ideea se ivise țîșnind în toată strălucirea ei.

Se ridică dintr-o săritură își puse șevaletul pe genunchi și nu după multă vreme pe cartonul din fața-i își făcu apariția, zglobie și dolofană, de-ți venea s-o mănînci, o rață.

VASILE BĂRAN

CARNET DE TELESPECTATOR

În carnetul nostru de telespectator am făcut cîteva observații în legătură cu emisiunile ultimei săptămîni. Cele care au prezentat imagini de la Expoziția realizărilor economiei naționale aduc surpriza, firească aici, a mișcării lejere a aparatului de filmat, a unui dialog spontan cu cîțiva vizitatori, romîni sau străini, despre realizările cuprinse în expoziție. E practicat cu acest prilej un gen de emisiune foarte gustat de public pentru că-l face să fie prezent la desfășurarea imediată plină de neprevăzut a evenimentului. Succesul e legat de volubilitatea și eleganța crainicului de televiziune, omul prin care trăiesc astfel de emisiuni. Naturalețea mișcării și a convorbirilor cu vizitatorii expoziției fac imaginile captivante și agreabile. Sîmbătă (29 august) televiziunea ne-a invitat să vizităm împreună sectorul de înaltă tehnicitate al industriei constructoare de mașini. S-a apelat însă insistent la unul din ghizii expoziției, atenuîndu-se astfel spontaneitatea și interesul filmării. Vizionînd un asemenea sector, imaginea nu trebuia să rămînă în planuri generale, ci să coboare la detalii de funcționare. Televiziunea avea posibilitatea — dispunînd de un mod specific de relatare — să facă mai accesibilă înțelegerea aparaturii, decît chiar o vizită la fața locului.

Duminicala „Actualitate cinematografică", un fel de mică avanpremieră, s-a mulțumit să facă o prezentare ștearsă, gen reclamă, a filmelor mergînd la minima rezistență prin reproducerea de fotografii pe care telespectatorii le pot vedea și în holurile cinematografelor. Atracția emisiunii scade pentru că nici aici nu sînt folosite mijloacele televiziunii. Actualitatea cinematografică nu este egală cu o rubrică „Săptămîna viitoare pe ecrane" ca să se reducă doar la prezentarea acestor filme. Rolul ei se cere mai amplu. Televiziunea are posibilități multiple prin care să se transmită, de pildă, aspecte de pe platourile filmelor romînești în lucru, interviuri cu reputați regizori, romîni sau străini, întruniri ale cineaștilor, momente de la „Serile prietenilor filmului" etc. De la o poziție oscilantă între rubrica de reclamă și cea culturală, emisiunea „Actualitatea cinematografică" trebuie să pășească hotărît spre cel de al doilea rol.

ÎN MAREA VITRINĂ A ŢĂRII

CONSTRUCŢIILE, ARHITECTURA, SISTEMATIZAREA

Arh. Victor Sebeştyen: Ceea ce cred eu că trebuie reţinut vizitînd pavilionul construcţiilor este în primul rînd o idee de bază: **tot ceea ce se construieşte la noi în ţară este destinat omului, nevoilor sale, îmbunătăţirii permanente a condiţiilor sale de muncă, de studiu, de creaţie.** Aceasta este, de fapt, ideea fundamentală a politicii partidului nostru, exprimată cu multă claritate de către tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, atunci cînd spunea că **„Socialismul se construieşte pentru ca cei ce muncesc să se bucure de o viaţă tot mai bună, de un nivel de civilizaţie tot mai înalt".**

Într-adevăr, vizitînd expoziţia, simţi parcă o mîndrie patriotică atunci cînd vezi ce imagine tînără, proaspătă, luminoasă prezintă ţara noastră în anul al XX-lea de la Eliberare. Şi, parcă nicăieri nu simţi mai complet ca aici, unde ţara întreagă se concentrează într-o singură imagine, că totul este destinat omului, totul se face pentru om.

Mă opresc cu privirile, de pildă, asupra panourilor care reprezintă investiţiile. De la 5 663 milioane lei cît s-a investit în 1950, volumul investiţiilor a crescut în 1963 la 37 043 milioane lei.

Rod al înţelepciunii partidului nostru, politica de divizare a investiţiilor în special în ramura industrială, dă rezultatele aşteptate. Între anii 1953—1963 ţara noastră a înregistrat cel mai ridicat ritm al construcţiilor de locuinţe din întreaga Europă. Or, acesta este un mare succes.

Aş vrea să subliniez din nou faptul că la ritmul rapid de construcţie s-a ajuns datorită grijii deosebite pe care partidul nostru o poartă oamenilor muncii, că realizările de pînă acum sînt prin ele însele o dovadă a vastelor posibilităţi economice de care dispune orînduirea noastră socialistă.

Planurile stabilite de partid au întrecut fantezia noastră, a specialiştilor. Ca urmare în însăşi munca noastră s-au produs schimbări fundamentale.

În 1954—1956 lucram, de pildă, la proiectarea centrului oraşului Galaţi. Deşi numai cu 8—10 ani în urmă, pe atunci concepeam munca de proiectare la Galaţi doar ca o muncă de creare a unor „blocuri în centru". Foarte repede însă, prin planurile elaborate de partid pentru dezvoltarea viitoare a oraşului, concepţia despre Galaţi ca oraş cu un singur centru, a căzut definitiv. Ritmul de construcţii a crescut atît de mult încît astăzi ne gîndim nu doar la un bloc sau la altul, ci la oraşe, luate în ansamblu, la multe centre, la ansambluri impresionante. Dacă în 1950—1956 proiectam nişte blocuri de-a lungul unor străzi, azi în munca de concepţie vizăm cartiere, microraioane; oraşe întregi stau în viziunea noastră de viitor. Cît a crescut ritmul de proiectare şi de construcţie se vede din însăşi munca desfăşurată de colectivul pe care-l conduc pentru proiectele de locuinţe şi social-culturale ale oraşului Galaţi. Între anii 1954—1956, adică în 2 ani, noi am proiectat şi construit la Galaţi, 200 de apartamente, iar în 1963—1964, cu aceleaşi forţe de proiectare, realizăm circa 3 000—4 000 de apartamente.

Este un salt uriaş, care a cerut proiectanţilor noştri multe studii, multă învăţătură, o specializare deosebită.

Dar, vorbind despre schimbări în munca de concepţie, trebuie să menţionăm în primul rînd faptul că s-a născut la noi o adevărată ştiinţă a urbanismului, a sistematizării, care este tot mai mult stăpînită de arhitecţii noştri, în întreaga ei complexitate. Specialiştii noştri au creat chiar o ştiinţă urbanistică modernă, proprie ţării noastre; deja se şi văd premizele realizării unui specific romînesc în construcţiile moderne, în funcţie de unele particularităţi economice, naturale, sociale etc. ale ţării noastre.

Arh. Ovidiu Vasilescu: Un mare merit al sectorului de construcţii din Expoziţie îl reprezintă oglindirea complexului de construcţii care se desfăşoară pe întreg teritoriul ţării, faptul că prin politica de investiţii partidul şi guvernul urmăresc folosirea condiţiilor economice şi naturale favorabile ale fiecărei regiuni, ridicarea economică şi social-culturală a regiunilor, raioanelor şi oraşelor mai puţin dezvoltate în trecut, îmbunătăţirea repartizării teritoriale a forţelor de producţie, astfel ca să se asigure mersul ascendent, echilibrat al economiei naţionale în ansamblul ei şi creşterea rapidă a nivelului de trai al întregii populaţii.

Foarte multe lucruri aş putea să povestesc aici despre oricare dintre oraşele ţării — despre Craiova, Baia Mare, Braşov, Piteşti, Oneşti, Constanţa, Bacău... Toate aceste oraşe, şi altele multe, au cunoscut în anii noştri o înflorire arhitectonică şi industrială nevisată altădată. Mă voi opri însă la exemplul unuia dintre oraşele realmente uitate pe vremuri — Suceava.

Vizitînd expoziţia rămîi impresionat (şi asta se întîmplă chiar şi cu noi, arhitecţii!) cînd vezi că un asemenea oraş, dintre cele mai depărtate, stă cu mîndrie alături de marile oraşe ale ţării, apreciat după ritmul şi volumul construcţiilor industriale şi civile. Fabrici mari cum sînt Combinatul de celuloză şi hîrtie, Combinatul de industrializarea lemnului etc., construcţii care au început să se profileze cu multă pondere în silueta din partea de est a oraşului Suceava au dat vigoare unei localităţi dotată cîndva doar cu nişte dughene. Iată o simplă comparaţie: de la 22 000 de locuitori cît are acum, Suceava va atinge în 1975, 50 000 de locuitori, devenind un puternic centru industrial, politic, cultural şi administrativ şi de interes turistic. În prezent în oraş au şi apărut cîteva microraioane noi — Ana Ipătescu, Mihai Viteazu etc., care se vor mări cu aproape 5 000 de apartamente pînă în anul viitor. Pînă la sfîrşitul şesenalului va fi terminată prima parte a planului de sistematizare a oraşului, care prevede înglobarea în vechiul oraş şi a altor localităţi: Iţcani şi Burdujeni, (care vor deveni cartiere ale oraşului Suceava).

Lucruri asemănătoare se pot spune despre Iaşi, altul dintre oraşele care s-au dezvoltat foarte puternic în această etapă şi care va ajunge în 1980 la circa 200 000 de locuitori. Şi în Iaşi s-au conturat noi cartiere: Ilie Pintilie, Tudor Vladimirescu, Piaţa de la Podul Roşu etc. Urmînd linia modernă de construcţie, zona industrială a fost scoasă în afara cartierelor de locuit, fiind grupată în noua zonă industrială din partea de vest, unde se profilează noile fabrici. Fabrica de mase plastice, Uzina metalurgică, Fabrica de confecţii, Fabrica de mobilă şi altele. La Iaşi s-a construit unul din centrele cele mai frumoase, Piaţa Unirii, cu mozaicul deosebit de preţios. În zona arterei principale care va lega partea de sud cu partea de nord se va construi un viaduct, iar în partea de est a acestei artere se va construi noul institut politehnic pentru 5 000 de studenţi.

Ing. Cimpoia Alexandru: Exemple asemănătoare se pot da şi în ceea ce priveşte satele şi oraşele ţării noastre legate altădată de o aşa zisă „soartă provincială" înţelegîndu-se prin asta lipsa de condiţii moderne de locuit. De pildă, regiunea Bucureşti era considerată un grînar al ţării, dar din partea edililor vechii societăţi ea nu s-a bucurat de nici un fel de atenţie. Oraşele erau „oraşe", dar n-aveau nici un fel de dotări. În anii noştri şi cu deosebire în prezent regiunea se dezvoltă simţitor prin construirea marilor combinate chimice de la Tr. Măgurele, Combinatul de hîrtie şi celuloză de la Călăraşi precum şi datorită existenţei unor centre importante ca Şantierele navale Giurgiu şi Oltenița. Paralel cu industrializarea s-au ridicat şi se dezvoltă oraşele regiunii. Spre exemplu, planul de sistematizare al oraşului Călăraşi prevede o creştere a populaţiei de la 20 000 de locuitori la 60 000. La fel se întîmplă cu oraşele Turnu Măgurele, Alexandria, ba chiar şi cu unele oraşe mai mici (ca Buftea sau Amara). În ceea ce priveşte construcţia locuinţelor, dacă pînă acum am construit circa 317 000 metri pătraţi locuinţe urbane şi 3 milioane metri pătraţi locuinţe rurale în regiune, avem în cadrul institutului comenzi care sporesc ritmul de construcţie de la cîteva sute de apartamente pe an la cîteva mii, într-un singur oraş. Numai în Turnu Măgurele se face o investiţie de 2 000 apartamente pe lîngă celelalte 500 construite; în oraşele Giurgiu, Călăraşi, Oltenița se construiesc alte mii de apartamente.

Populaţia noastră s-a obişnuit atît de mult cu siguranţa acestui ritm de construcţie încît noi, arhitecţii, deseori sîntem întrebaţi ce va fi aici peste un an? peste doi? Sîntem întrebaţi ce cartiere noi vor apare cu acea siguranţă cu care s-ar cere să spunem ce model de haină vom purta anul viitor. Altădată curiozitatea aceasta lipsea cu desăvîrşire; la Călăraşi sau Turnu Măgurele treceau decenii şi nu se schimba nimic.

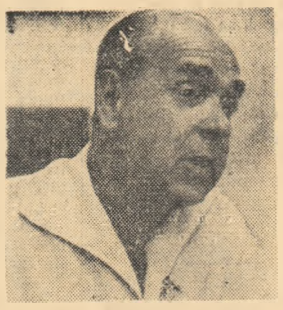

Arh. Dinu Antonescu: Aş vrea să-l completez pe colegul meu care a vorbit despre amploarea pe care au luat-o construcţiile în mediul urban cu cîteva date despre dezvoltarea construcţiilor în satele ţării. Este ştiut, de pildă, că satele noastre erau sate cu clădiri mici, lipsite de confort. Astăzi satul socialist se remarcă prin folosirea raţională a teritoriului, prin aspectul estetic al locuinţelor [illegible]. În cadrul expoziţiei sînt suficient de multe exponate care înlesnesc vizitatorului formarea unei imagini clare asupra evoluţiei satelor noastre. Ca arhitect şi vizitator al expoziţiei aş vrea să remarc, de pildă, faptul că numai în satele din regiunea Bucureşti s-au construit în ultimii 20 de ani 2 075 000 metri pătraţi locuinţe, echivalent cu 100 000 de apartamente convenţionale. Paralel cu construirea de locuinţe s-au înălţat noi şcoli, cămine culturale, magazine, dispensare etc. Alături de construcţiile social-culturale satele regiunii Bucureşti au fost dotate şi cu construcţii edilitare, avem sate cu canalizare — ca Roşeţi, Modelu, Ţonea. O extindere mare a luat electrificarea.

Pe lîngă condiţiile pentru ridicarea satelor noastre s-au asigurat şi o serie întreagă de utilităţi în domeniul transportului, s-au modernizat aproape toate drumurile regiunii Bucureşti. Paralel s-au dezvoltat şi construcţiile agricole propriu zise. Nu există gospodărie colectivă care să nu fi ridicat construcţii destinate înmagazinării recoltelor, adăpostirii utilajului agricol, lărgirii producţiei legumicole, construcţii zootehnice etc. Avem proiectate în regiune S.M.T.-uri şi ateliere mecanice cum este S.M.T.-ul de la Tătăşeşti — modern, complet utilat — complexe avicole — ca acela de la Crevedia şi încă o serie de complexe.

10 SPECIALIŞTI

● *TRAIAN STĂNESCU — arhitect şef la Institutul „Proiect Bucureşti".*

● *VICTOR SEBEŞTYEN — Laureat al Premiului de Stat — arhitect specialist, I.S.C.A.S.*

● *OVIDIU VASILESCU — arhitect şef, Institutul pentru proiectarea construcţiilor tip.*

● *DINU ANTONESCU — arhitect principal în Direcţia de Stat pentru Arhitectură, Proiectare şi Construcţii (D.S.A.P.C.) — Bucureşti.*

● *ALEXANDRU CIMPOIA — inginer coordonator în D.S.A.P.C.— Bucureşti.*

● *DINU ELIADE — inginer şef de sector tehnic în C.S.C.A.S.*

● *TRAIAN VLĂDUT — arhitect principal în C.S.C.A.S.*

● *DUMITRU BĂLĂIŢĂ — inginer principal în C.S.C.A.S.*

● *IOAN LUP — inginer, director în Direcţia Generală Construcţii din Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor.*

● *FLOREA ŞTEFĂNESCU — inginer, director tehnic în Direcţia Generală de Construcţii-Montaj din Ministerul Industriei Construcţiilor.*

RĂSPUND LA ÎNTREBAREA *„CE RECOMANDAŢI VIZITATORILOR EXPOZIŢIEI SĂ REŢINĂ ÎNDEOSEBI DIN SECTORUL CONSTRUCŢIILOR?"*

Arh. Traian Stănescu: Din prima zi a deschiderii expoziţiei am remarcat faptul că, parcurgînd sectorul construcţiilor, foarte mulţi vizitatori sînt atraşi de macheta prezentată de Institutul nostru — „Proiect Bucureşti" în care se schiţează unele proiecte privind sistematizarea în continuare a Capitalei. Iată de ce mă gîndesc că poate răspund interesului cititorilor dînd unele amănunte în plus asupra modului cum îşi imaginează proiectanţii noştri dezvoltarea în viitor a Capitalei.

Vreau să subliniez că — aşa cum se vede şi în expoziţie — dezvoltarea ulterioară a Capitalei va continua partea începută pînă acum. Pe machetă se vede clar că oraşul Bucureşti a fost înscris într-un imens cerc de blocuri, un inel din care numai un singur fragment — porţiunea Piaţa Muncii — Piaţa Victoriei — reprezintă un front de construcţii lung de 8 kilometri şi cu o lăţime care atinge în unele părţi 100 de metri.

Odată terminat acest inel uriaş, al cărui scop a fost de la început să ofere condiţii bune de viaţă locuitorilor din cartierele industriale şi totodată să asigure o răspîndire teritorială uniformă a populaţiei, a mijloacelor din dotarea oraşului etc., proiectanţii noştri îşi propun realizarea unor proiecte importante în interiorul cercului de blocuri. De pildă, în viziunea noastră, a proiectanţilor, un obiectiv este realizarea unui întreg ansamblu de construcţii în Piaţa Victoriei. În faţa Consiliului de Miniştri se vor ridica, aşa cum prevedem deocamdată, construcţia unui important edificiu care va include şi Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa", o altă construcţie administrativă importantă, un minister important şi o altă suită de construcţii. Tot potrivit schiţelor noastre aproximative trecerea prin această piaţă a inelului principal al oraşului spre magistrala Nord-Sud se va face printr-un pasaj denivelat.

Este posibil, de asemenea, ca Piaţa Republicii, piaţă social-administrativă a puterii de stat, să fie completată în afară de ansamblul terminat în 1960 cu cele 1 200 de apartamente şi sala Palatului, prin construirea pe locul actualei biblioteci universitare a unei impunătoare biblioteci centrale de stat. Sub piaţă proiectanţii propun un parcaj de mare capacitate pentru automobile. În locul actualului restaurant „Bucureşti" din apropierea Casei Centrale a Armatei ne propunem să înfăptuim proiectul unui modern hotel, al unui mare restaurant şi al unor construcţii de magazine de mare ţinută. În ansamblul Pieţii Bălcescu — în vecinătatea actualei Universităţi — proiectanţii îşi propun printre altele, construirea unui parcaj subteran pentru cîteva sute de maşini. Pe terenul liber de lîngă clădirea Consiliului Superior al Agriculturii este prevăzut în schiţele noastre un pavilion pentru expoziţii. Mai departe, mergînd pe artera nord-sud, arteră pe care tramvaiele nu vor mai circula, ajungem în Piaţa Unirii. Aici se prevede a se ridica un mare institut de proiectări, un hotel, cu toate anexele respective, şi în locul actualei hale o suită de construcţii cu caracter administrativ şi comercial.

Acestea sînt doar cîteva obiective ale Capitalei care vor fi completate — după cum îşi propun proiectanţii — cu o serie de dotări ca: Institutul politehnic pentru 10 000 de studenţi pe dealul de la Grozăveşti; complexul clinic spitalicesc de 1 200 de locuri la Grozăveşti, pe actuala bază hipică; institutele Universităţii bucureştene pe dealul Uranus şi Dealul Piscului; un mare centru de televiziune dotat cu cele mai moderne instalaţii, cu o sală mare de spectacole se prevede a se construi în apropiere de Şoseaua Viilor; pe locul Văii Plîngerii există posibilităţi naturale pentru a se construi un mare parc dominat de o sală de sport cu mare capacitate.

Această „răspîndire" a unor importante edificii pe întreaga suprafaţă a oraşului are un scop bine determinat: ea vine să uşureze acţiunea de uniformizare a răspîndirii populaţiei, a circulaţiei etc. în toate cartierele oraşului, evitarea supraaglomerărilor. În acelaşi scop construcţiile de locuinţe vor alcătui mari ansambluri în diferite puncte ale Capitalei. Putem releva faptul că deja se întreprind multe acţiuni în acest sens. Numai în ansamblul sectorului sud-Berceni — al oraşului, pe 1 700 de hectare, există posibilitatea construirii a aproape 80 000 de apartamente pentru o populaţie de circa 120 000 de locuitori, un adevărat oraş a cărui construcţie e în plină desfăşurare. A început de asemenea construirea ansamblului sud, cu 5 500 de apartamente, care continuă şi care va atinge în 1965 circa 11 500 apartamente, crescînd în anii următori. Două ansambluri foarte importante reţin în continuare atenţia noastră. Unul îl reprezintă oraşul din est, oraşul sectorului Balta Albă, apropiat zonei industriale. În vestul oraşului, în imediata apropiere a zonei industriale Militari se desfăşoară construcţia de locuinţe a importantului ansamblu Drumul Taberei unde se desfăşoară construcţii care în final vor putea conduce la 30 000 de apartamente pe întregul teritoriu, din care pînă în prezent sînt construite 11 000.

Repet, multe din amănuntele despre care am vorbit sînt doar în fază de proiecte. Se observă însă clar preocuparea proiectanţilor noştri pentru a găsi noi soluţii urbanistice şi arhitecturale care să contribuie la crearea noului profil al Capitalei.

Arh. Traian Vlăduţ: Esenţial mi se pare să reţinem vizitînd expoziţia şi faptul că în concepţia constructivă a proiectanţilor noştri uzinele şi cartierele oraşelor sînt gîndite unitar, între ele fiind făcută legătura firească dintre locul de muncă al omului, şi casa sa.

Întreprinderile industriale care în trecut aveau un aspect lipsit de valoare estetică, care erau considerate de muncitori locuri de surghiun, sînt astăzi un cadru atrăgător, un cadru interesant, valoros în care activitatea de producţie se desfăşoară în condiţii deosebit de favorabile. Muncind pentru ei oamenii muncesc tot mai bine, produsele industriei noastre sînt tot mai bune. Într-o fabrică modernă, luminoasă, curată, omul lucrează de plăcere, e îndemnat spre creaţie. Toate fabricile noastre noi sînt realizate după ultimele cerinţe ale tehnicii construcţiilor şi machetele unor uzine prezentate în Expoziţie încîntă de la prima privire. Aşa sînt complexul industrial de la Militari, care întruneşte un număr de fabrici producătoare de materiale de construcţii necesare în primul rînd pentru construcţiile social-culturale (băi şi radiatoare), Fabrica de maşini şi agregate Bucureşti, Fabrica de mobilă de la Militari, complexul de la Pipera şi altele. În ţară, în oricare localitate centru de regiune — avem importante fabrici şi complexe industriale de acest fel: la Galaţi, Suceava, Iaşi, Craiova, Piteşti, chiar şi în oraşe mai mici ca Oneşti, Victoria, Luduş, Brazi, Gherla, Tg. Jiu...

Cu totul meritorii sînt căutările proiectanţilor noştri de a crea o corelaţie între uzine şi oraşe, studii serioase se fac pentru determinarea amplasamentului uzinelor şi nici un efort nu se precupeţeşte în această privinţă. Pe această linie, de cîţiva ani, în urma Directivelor Congresului al III-lea al partidului, există o preocupare serioasă pentru sistematizarea zonelor în care se amplasează complexele industriale.

Ing. Dinu Eliade: Îi îndemn pe vizitatori să reţină din sectorul construcţii, arhitectură şi sistematizare încă o idee foarte importantă: la baza ritmului rapid de construcţie stă preocuparea permanentă a specialiştilor noştri pentru mecanizarea construcţiilor. Vechile metode de construcţie, numite uneori „tradiţionale", alteori „clasice" nu mai pot corespunde ritmului în care reconstruim oraşe întregi. Este vorba în primul rînd de metode noi care permit o productivitate ridicată a muncii, un ritm rapid al execuţiei lucrărilor, obţinerea unui înalt nivel calitativ în termen foarte scurt şi cu o economie a unor materiale principale care sînt din ce în ce mai mult solicitate. În primul rînd metoda panourilor mari prefabricate, care reprezintă o trecere a execuţiei lucrărilor de la şantier la fabrică, şantierul specializîndu-se tot mai mult în lucrări de montaj şi de finisaj. Cît de importantă este această metodă pentru sporirea productivităţii rezultă dintr-un singur exemplu: folosind prefabricatele într-un oraş ca Reşiţa s-a ajuns să se consume pe şantier 1 500 de ore pe apartament faţă de 2 600—2 800 cîte se cheltuiau prin folosirea unor metode tradiţionale.

Industrializarea şi tipizarea pune însă o problemă foarte importantă, aceea a varietăţii arhitectonice, a evitării monotoniei a stilului diferit al oraşelor. Aceasta este o problemă care merită toată atenţia noastră. Personal socotesc însă că uneori există şi o teamă nejustificată: nu sîntem încă suficient obişnuiţi cu noile metode de lucru, de aceea uneori nu sesizăm aspectele particulare ale noii arhitecturi, bazată pe industrializare şi tipizare. În această privinţă proiectanţii romîni lucrează cu succes la găsirea unor soluţii noi. De altfel s-a şi ajuns la succese menţionabile. Iaşul nou nu seamănă cu Galaţiul nou, nici cu Mamaia sau Constanţa, şi nici una dintre acestea cu Oneştiul sau Baia Mare...

Ing. Lup Ioan: Dacă ne referim la tematica expoziţiei, — transporturilor şi telecomunicaţiilor li se rezervă un spaţiu foarte mare. Iar aceasta are o explicaţie logică. Este cunoscut de pildă că întotdeauna constructorii noştri de la calea ferată au un rol de pionierat în deschiderea oricărei mari lucrări. Ei fac primii paşi. Aşa a început Bicazul, aşa a început hidrocentrala de la Argeş — prin construcţia unor linii ferate; aşa a început Galaţiul — cu un complex enorm de căi ferate şi de drumuri. De asemenea, dezvoltarea impetuoasă a traficului pe apă, atît fluvial şi maritim, a necesitat o serie de construcţii portuare pe Dunăre, modernizarea şi dezvoltarea spre sud a portului Constanţa.

În sectorul de telecomunicaţii s-au construit o serie de clădiri de poştă şi telefoane în centrele importante regionale cum sînt Deva, Tg. Jiu, Turda, Piatra Neamţ, Constanţa. De asemenea s-au realizat lanţuri de radio-relee pentru televiziune, precum şi cele 3 magistrale de radiorelee spre Iaşi, Tg. Mureş — Cluj şi Timişoara.

Expoziţia relevă această variată gamă de succese a constructorilor din sectorul telecomunicaţiilor. Bogat reprezentat este utilajul folosit la mecanizarea lucrărilor în construcţia de căi ferate, drumuri, poduri etc.

În general aş vrea să remarc contribuţia foarte mare a specialiştilor romîni, nu numai la asimilarea şi producerea în ţară a unor maşini moderne, dar contribuţia lor la îmbunătăţirea acestor utilaje, la descoperirea de noi metode şi utilaje de lucru în construcţii.

Ing. Dumitru Bălăiţă: Într-adevăr sînt remarcabile standurile care prezintă utilajele folosite în domeniul construcţiilor, utilaje produse în ţara noastră. Vreau să-i informez pe vizitatori că, deşi s-a acordat acestor utilaje un spaţiu larg, numărul lor foarte mare a făcut ca în Expoziţie să se aducă doar cele mai reprezentative. În acest domeniu producem mult mai mult decît ceea ce se vede în pavilion.

Iar dacă aruncăm o privire retrospectivă asupra dotaţiei de pe şantierele de construcţii de acum 20 de ani ne dăm seama de pasul mare care s-a făcut în anii puterii populare. Acum 20 de ani existau ca utilaje doar cîteva betoniere, şi troliu care acţionau boburile.

Astăzi mecanizarea s-a extins pe toate şantierele. În expoziţie vizitatorul întîlneşte de pildă, produse ale Uzinei „Steaua roşie" din Bucureşti folosite pe scară largă şi anume betoniere cu amestec forţat de 250 litri, utilaj modern cu o productivitate de 6 metri cubi pe oră, care prepară beton de calitate superioară. Se mai expune o betonieră cu cădere liberă de 100 litri pe pneuri, o altă betonieră cu cădere liberă de 250 litri şi un malaxor de mortar de 150 litri.

Alături de utilajele mai mari sînt expuse şi utilaje de mică mecanizare în număr de 40 de tipuri. Dintre acestea — aparate de zugrăvit electric şi manual, aparate de tencuit, pistol de împuşcat bolţuri, şi alte utilaje de mică mecanizare.

Ing. Florea Ştefănescu: Eu aş vrea să mă refer la faptul că lucrînd în industria construcţiilor, muncitorii noştri şi-au dovedit, ca şi în celelalte sectoare industriale, capacităţi şi talente deosebite. Pavilionul cuprinde într-adevăr numeroase maşini create, asimilate sau perfecţionate de specialiştii romîni, apreciate în multe ţări ale lumii. Dar, ceea ce merită să fie îndeosebi remarcat este munca harnică, pricepută a constructorilor noştri. De altfel, participînd la cîteva întîlniri internaţionale ale unor specialişti din această ramură mi-am putut da seama de prestigiul deosebit pe care şi l-au cucerit pe plan european constructorii romîni.

Aş vrea să menţionez aportul tinerilor care lucrează pe şantierele noastre, care muncesc cu dragoste şi hărnicie, care-şi însuşesc repede şi bine cele mai noi metode de lucru, care învaţă meserii diverse, realizează cu exactitate şi gust artistic planuri şi proiecte îndrăzneţe. La multe dintre realizările excepţionale ale industriei construcţiilor şi arhitecturii romîneşti prezente în Expoziţie, ei au adus şi îşi aduc o contribuţie însemnată.

Vizitînd expoziţia eu mă gîndesc totodată la sarcinile importante care îi aşteaptă pe constructori şi în viitor. Avem să clădim noi uzine, să înfrumuseţăm mai mult satele şi oraşele, să creăm condiţii din ce în ce mai bune de viaţă oamenilor muncii. Partidul ne cheamă pe noi, pe constructori, să ne mobilizăm întreaga energie creatoare pentru noi şi măreţe înfăptuiri puse în slujba patriei socialiste.

Redactorul paginii:
EUGEN FLORESCU
Foto: ION CUCU

Ocolul bucuriei în 80 de zile

Ultimul foc de tabără...

Citiţi aceste cuvinte numai în gînd. Rostiţi aceste cuvinte numai în şoaptă.

Să nu le audă brazii.

Nici veveriţele.

Să nu le afle marea.

Nici pescăruşii.

Atît cît se va mai putea... o zi... o săptămînă... ultimul foc de tabără trebuie să rămînă o taină.

Treceţi prin poiană, ca de obicei, fluierînd. Culegeţi, ca de obicei, flori şi ciuperci. Dacă vi se pare că un cintezoi vă priveşte mai insistent, întoarceţi capul, ridicaţi din umeri, mă rog, faceţi ceva, ori ce, dar nu trădaţi taina.

Ieşiţi pe plajă, ca şi pînă acum, rizînd. Înălţaţi, ca şi pînă acum, castele din nisip. Dacă vi se pare că o meduză bănuieşte ceva, prefaceţi-vă că n-aţi văzut-o, ocoliţi-o, mă rog, descurcaţi-vă într-un fel, dar nu trădaţi taina.

Vă roagă copiii!

Ei sînt tari, sînt bărbaţi. Au primit vestea ultimului foc de tabără cu fruntea sus, demni. Gîndiţi-vă însă la florile de munte, gîndiţi-vă la scoici... Vă vor întreba cu nelinişte, cu spaimă:

— Cum? Gata? S-a sfîrşit?...

Nu veţi avea inima să le răspundeţi:

— Da! Gata! S-a sfîrşit...

Peste o zi, peste o săptămînă, nemaivăzînd copii în preajmă, se vor obişnui cu gîndul că taberele de vară s-au închis, că cel din urmă foc a fost... ultimul (cu adevărat!), că vor rămîne singure, aşteptînd, visînd la vacanţa viitoare.

Acesteia — iremediabil — i s-a pus punct.

Ei, şi parcă a fost ieri — ca în romanţă — ziua cînd pe tablele claselor au apărut, însoţite de trei semne de exclamare, ca trei formidabile salve hărăzite voioşiei, cuvintele: „A sosit vacanţa".

Trei salve pentru minunea de umbră şi răcoare — tabăra de la munte!!!

Trei salve pentru minunea de aur şi spumă — tabăra de la mare!!!

Trei salve pentru tot ce poate dărui, într-o singură zi din cele aproape o sută, vacanţa!!!

Vacanţa fericită, romantică, Arcadia verii pe care dragostea şi grija o dăruiesc în fiecare an copiilor noştri.

Da, parcă a fost ieri. Parcă ieri au pornit să facă ocolul pămîntului în peste 80 de zile...

Locul ghiozdanului a fost luat de sacul de excursii. Linia albastră, şerpuitoare, care imaginează Dunărea, a rămas în cartea de geografie. În faţa copiilor se contura adevărata, nesfîrşita cale fără istov a Dunării, invitîndu-i să-şi răcorească în apa ei fruntea îmbrobonată cu cîteva zile în urmă, cînd învăţînd pentru examene, le era teamă ca nu cumva să-i uite vreun afluent... Amintirile lui Creangă au rămas în raftul bibliotecii. În faţa copiilor se deschidea drumul de poezie al Humuleştilor, auzeau clipocitul şugubăţ al Ozanei, se înfiorau la gîndul că paşii lor calcă aceleaşi pietre care au julit genunchii lui Nică cel intrat în veşnicia poveştii... Pe coridorul pustiu al şcolii, fotografiile înrămate înfăţişînd locuri noi apărute pe harta patriei priveau cu nostalgie colţul în care a încremenit clopoţelul. Voi eraţi departe, copii. Cîntecul vostru răsuna pe străzile-grădini ale Oneştilor, bărcile vă legănau pe marea Bicazului, părul vă era mîngîiat de palma de vrăjitor a oţelarului hunedorean, sondele Olteniei vă suiau privirea spre înălţimi ameţitoare...

2 000 000 — da, aţi citit bine: două milioane de şcolari au fost plecaţi în vara aceasta în drumeţii. Două milioane de însetaţi de frumuseţe pe care cărările patriei i-au întovărăşit spre izvoare fermecate.

Şi alături de ei, 80 000 de copii au fost oaspeţi ai taberelor de la munte şi de la mare, 80 000 de prieteni ai brazilor şi ai veveriţelor, ai soarelui şi ai pescăruşilor.

Şi deodată: ultimul foc de tabără...

Citiţi aceste cuvinte numai în gînd. Rostiţi aceste cuvinte numai în şoaptă.

Să nu le audă munţii.

Să nu le audă marea.

Vă roagă copiii!

Ei sînt tari, sînt bărbaţi.

Dar ce puteţi pretinde de la nişte bieţi munţi, de la o biată mare?

Nu le spuneţi că vacanţa s-a sfîrşit. Încercaţi să le mai amînaţi vestea şi dacă nu izbutiţi, măcar găsiţi o formulare mai ocolită.

De pildă: începe şcoala!

Îşi vor relua cuminţi locurile în cărţile de geografie, de istorie, de literatură şi vor fi tot alături de copii.

Iar copiii vor şti cum să le vorbească. Au fost doar atîta timp împreună!

Dumneavoastră treceţi prin poiană, ca de obicei, fluierînd. Ieşiţi pe plajă, ca şi pînă acum, rizînd.

Ultimul foc de tabără, atît cît se va putea, trebuie să rămînă o taină...

OCTAV PANCU-IAŞI

Conferinţa naţională de ortopedie şi traumatologie

La Mamaia au început joi lucrările celei de-a VI-a Conferinţe naţionale de ortopedie şi traumatologie, organizată de Societatea de ortopedie şi traumatologie a Uniunii Societăţilor de ştiinţe medicale din R. P. Romînă. Participă peste 140 de specialişti în ortopedie şi traumatologie din ţară pre-precum şi specialişti din Austria, R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, Franţa, Finlanda, R. D. Germană, R.S.F. Iugoslavia, R. P. Polonă, U.R.S.S. şi R. P. Ungară.

In cuvîntul de deschidere acad. Al. Rădulescu, preşedintele Societăţii de ortopedie şi traumatologie a subliniat succesele obţinute de şcoala romînească de ortopedie şi traumatologie din ţară, ortopediei pe plan mondial.

In prima zi, au fost prezentate rapoartele cu privire la tratamentul scoliozelor şi complicaţiilor viscerale ale acestora, precum şi comunicări ale specialiştilor din ţara noastră şi din U.R.S.S., R. P. Polonă, R. D. Germană şi Franţa.

Lucrările conferinţei continuă.

(Agerpres)

VĂ PREZENTĂM:

Noi produse ale Întreprinderii mecanice – Roman

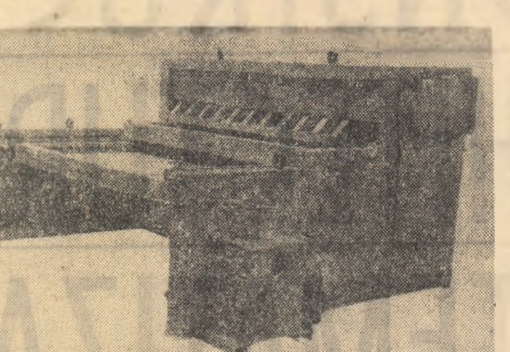

Presa pneumatică cu curenţi de înaltă frecvenţă PIF

Faţă de cele 6 tipuri de maşini şi utilaje pentru prelucrarea lemnului fabricate în primul an, 1961, în momentul de faţă la Întreprinderea mecanică — Roman se lucrează 28 de tipuri de maşini asimilate, dintre care mai mult de trei sferturi au şi intrat în producţia de serie. Iată două dintre maşinile produse aici în ultimul timp:

● Maşina de găurit multiplu pentru cepuri rotunde — tip G.C.R.

Pentru execuţia corectă şi cu o înaltă productivitate a găurilor pentru cepuri, I. M. Roman a construit — după proiectul Institutului de studii şi proiectări forestiere Braşov — o maşină de găurit multiplu.

Părţile principale ale maşinii sînt un batiu şi o masă, ambele din fontă turnată. Pe masa maşinii, cu ajutorul a două pîrghii acţionate pneumatic, se fixează piesa de prelucrat. La capătul piesei se află suportul burghielor care este rabatabil. Mecanismul de rabatare este acţionat tot pneumatic. Suportul ia astfel diferite poziţii: orizontal, vertical sau înclinat. În capătul suportului se află motorul de acţionare, cu o putere de 1,5 kW şi cu 1 500 rotaţii pe minut. Completul de burghie (care poate ajunge pînă la 25 de bucăţi pe o lăţime maximă de lucru de 830 mm) este antrenat cu ajutorul unui lanţ Gall. Construcţia permite ca, în cazul în care este nevoie de un anumit număr de găuri, să poată fi montat pe suport numărul corespunzător de scule. Pentru a sublinia avantajele acestei maşini, realizată la un înalt nivel tehnic este suficient un singur exemplu: pentru trasarea şi executarea a 4 găuri cu adîncimea de 75 mm un lucrător ar avea nevoie de cel puţin 6 minute; (maşina execută întreaga operaţie de 60—70 de ori mai repede).

● Presa pneumatică cu curenţi de înaltă frecvenţă — tip P.I.F.

După un proiect întocmit de Institutul de Studii şi Proiectări Forestiere — Bucureşti, Întreprinderea mecanică din Roman a asimilat pentru prima dată în ţara noastră acest utilaj semiautomat folosit în fabricile de mobilă.

Presa pneumatică cu C.I.F serveşte la aplicarea prin încleiere a bordurilor masive pe canturile panourilor plane de P.A.L. sau panel şi pentru folosirea resturilor din aceste materiale, reconstituindu-se panouri de dimensiuni mari, folosibile în aceleaşi condiţii ca şi panourile întregi.

Maşina este compusă dintr-un batiu rigid construit din profile sudate, pe care se află două mese suprapuse şi culisante. În timp ce una din mese — cu panourile de încleiat — se află între platanele presei, pe cealaltă se face pregătirea elementelor următoare.

Suprafeţele aşezate pe masă sînt înconjurate cu un furtun elastic în care se introduce aer comprimat de la reţea. În acest fel, se obţine o presare în sens longitudinal şi transversal. Presarea pe verticală se realizează cu ajutorul a două platane acţionate hidraulic de o pompă proprie cu roţi dinţate. Forţa totală de apăsare realizată de cei doi cilindri este de 4 tone. Pe platanele presei sînt fixate armăturile unui condensator, armături care sînt legate la bornele de ieşire ale generatorului de înaltă frecvenţă „GIF", construit în ţara noastră de Uzinele „Electronica" din Bucureşti.

Cum se realizează încleierea? Lemnul şi adezivul — clei pe bază de urelit — formează un dielectric. Acesta, fiind străbătut de un cîmp electric de înaltă frecvenţă, dezvoltă o cantitate de căldură prin transformarea energiei electrice. Procesul de polimerizare al cleiului este accelerat, durata maximă a operaţiei — în funcţie de grosimea şi formatul panoului, precum şi de caracteristicile adezivului — fiind de 2—3 minute.

Datorită calităţii execuţiei şi a nivelului tehnic la care a fost realizat generatorul GIF, performanţele maşinii de încleiat cu curenţi de înaltă frecvenţă construită la Roman sînt superioare tipurilor similare executate în străinătate.

Întreg colectivul întreprinderii constructoare de maşini din Roman a lucrat cu multă însufleţire la realizarea acestor maşini. De la proiectanţi şi pînă la montori, printre cei care au participat la execuţie, se află şi mulţi tineri. S-au remarcat însă, în mod deosebit, inginerii Mircea Aanei — proiectant şef şi Gheorghe Petcu — inginer proiectant principal, tehnicianul Mihai Gherghel, maistrul Ion Avrămia, modelierul Gheorghe Butnaru, turnătorii Dumitru Bibiruş, Nicolae Asandei. Dintre montori, cei mai destoinici tineri sînt Nicolae Vrabie, Puiu Solonaru şi şi Constantin Vicol, evidenţiaţi în întrecerea socialistă.

Ing. ARTUR IOAN

Perle pe Jiuri

Primele schele pentru construcţia de locuinţe muncitoreşti în blocuri moderne s-au ridicat în Valea Jiului în anul 1951. Atunci s-au dat în folosinţa minerilor primele 72 de apartamente. Ce e drept, cifra era modestă. Dar statul burghezo-moşieresc în toată existenţa sa şi cu toate beneficiile enorme incasate din acest bazin carbonifer n-a construit pentru minerii de aici nici un apartament. Dar nici unul. Cocioabele şi barăcile insalubre şi înnegrite de fum erau singurele care încărcau pînza peisagistică a Văii Jiului.

72 de apartamente în 1951. Era o cifră mică, dar în acelaşi timp preludiul unor mari transformări. Pentru că, într-adevăr, de aici înainte, an de an, în toate localităţile miniere de pe cele două Jiuri, de Est şi de Vest, din ce în ce mai multe apartamente îşi deschideau uşile pentru mineri. În 1961, la un deceniu după construirea primului bloc, minerii se mutaseră deja în 6944 de apartamente noi. La sfîrşitul anului trecut numărul lor se apropiase de 10 000. Da. Aproape 10 000 de familii de mineri din Valea Jiului s-au mutat în ultimii 12 ani în apartamente noi, dintre cele mai confortabile. Pe malurile celor două Jiuri, la Lonea şi Petrila, la Uricani şi Lupeni, la Vulcan şi Aninoasa. La Petroşeni, se resfiră sute de blocuri — zvelte, impunătoare, cu ferestre largi spre lumină, cu terase încărcate cu flori, ca nişte perle strălucitoare.

ÎNSEMNĂRI

Decenii de-a rîndul cele două Jiuri au fost vitregite de aceste podoabe. Pentru a recupera parcă timpul pierdut al acelor decenii, cîteva mii de constructori, proposiţi în Valea Jiului, statorniciţi aici cei mai mulţi dintre ei definitiv, ca un element pentru totdeauna indispensabil în aceste locuri, lucrează tot timpul fără odihnă. În anul acesta, alte 1666 de apartamente vor fi date în folosinţa minerilor Văii Jiului. Dintre ele o bună parte au fost terminate în cinstea celei de-a XX-a aniversări a Eliberării patriei.

Noile cartiere ca, de altfel, toate localităţile Văii vor fi şi mai mult înfrumuseţate de covoarele de flori, de spaţiile verzi şi plantaţiile de trandafiri şi arbuşti care vor ocupa suprafeţe din ce în ce mai întinse. În prezent, parcurile şi zonele verzi din localităţile Văii Jiului măsoară peste 200 000 mp. Recent, s-au plantat aproape 10 000 bucăţi de trandafiri, mii de arbuşti, zeci de mii de flori perene, precum şi 150 000 de flori de sezon.

LAL ROMULUS

corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

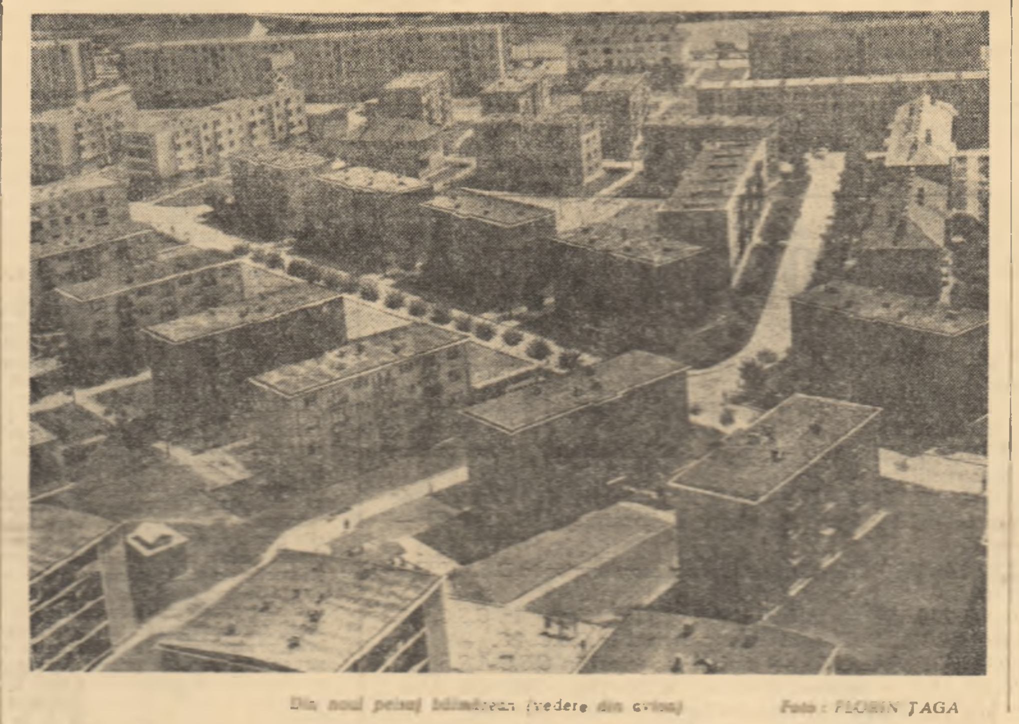

Din noul peisaj hunedorean (vedere din avion) — *Foto: FLORIN ŢAGA*

CINEMATOGRAFE

SINGURĂTATEA ALERGĂTORULUI DE CURSĂ LUNGĂ — rulează la Patria (orele 15; 18; 21), Capitol (orele 10; 12,30; 15; 17,45; 21), Aurora (orele 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19,15). BRAŢUL NEDREPT AL LEGII — rulează la Republica (orele 8,30; 10,30; 14,20; 16,30; 18,45; 20,45) Luceafărul (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). MORAL 63 — rulează la Carpaţi (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). Bucureşti (de la 1 septembrie) (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). MADAME SANS-GÊNE — cinemascop — rulează la Festival (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21). COMOARA DIN LACUL DE ARGINT — cinemascop — rulează la Victoria (orele 10; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Bucegi (orele 10; 12,15; 15,30; 18; 20,30). PAGINI DE ISTORIE — ROMÎNIA, ORIZONT '64 — rulează la Lumina (orele 10; 12,45; 16; 19). LA STRADA — rulează la Central (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Cotroceni (orele 16; 18,15; 20,30). UNDE-I GENERALUL? — rulează la Union (orele 16; 18,15; 20,30). — Unirea (orele 16; 18). (Program pentru copii — dimineaţa). ÎNTUNERIC ÎN PLINĂ ZI — după-amiază rulează la Doina (orele 11,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30), Excelsior (orele 10; 12,15; 15,30; 18; 20,30). CEI ŞAPTE MAGNIFICI — cinemascop — rulează la Giuleşti (orele 9; 12; 15; 18; 21), Floreasca (orele 10,30; 15; 18; 21). CERUL ŞI MOCIRLA — rulează la Timpuri Noi (orele 10—21 în continuare). DOI COLONEI — rulează la Înfrăţirea între popoare (orele 10; 16; 18,15; 20,30). ZILE DE FIOR ŞI RÎS — rulează la Cultural (orele 16; 18,15; 20,30). BĂRBAŢII — rulează la Feroviar (orele 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,30), Flamura (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). ÎMPUŞCĂTURI ÎN CEAŢĂ — rulează la Dacia (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Miorita (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). UN SURÎS ÎN PLINĂ VARĂ — rulează la Buzeşti (orele 15,30; 17,30). OCOLUL PĂMÎNTULUI ÎN 80 DE ZILE — cinemascop (ambele serii) rulează la Cringaşi (orele 16; 19,30). TROLEIBUZ — rulează la Griviţa (orele 10; 12; 16; 18; 20), Tomis (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). Grădina Tomis — rulează VALSUL NEMURITOR (orele 19,30; SECHESTRATUL DIN ALTONA — rulează la Flacăra (orele 14; 16,15; 18,45; 21), Volga (orele 10; 12,15; 15,30; 18; 20,30). M-AM ÎNDRĂGOSTIT LA COPENHAGA — rulează la Moşilor (orele 15; 17; 19). COMISARUL — rulează la Munca (orele 15; 17; 19; 21), Viitorul (orele 16; 18,15; 20,30). KOZARA — rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30), Vitan (orele 16; 18,15; 20,30). DOMNUL TOPAZE — cinemascop — rulează la Arta (orele 16; 18,15). Cei trei muşchetari rulează la Cosmos (orele 15; 19). CĂLIŢI ÎN FOC cinemascop rulează la Colentina (orele 16; 18; 20). LOCOTENENT CRISTINA — rulează la Rahova (orele 15; 17; 19). REBELUL MAGNIFIC — rulează la Modern (orele 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15).

Televiziune

VINERI 4 SEPT. 1964

19,00: Jurnalul televiziunii; 19,10: Pentru pionieri şi şcolari: Însemnări din tabără; 19,35: Din viaţa animalelor (XVI); 20,00: Săptămîna 21,00 Un artist acuză o lume; 21,15: Pentru că sînt tînără...; În încheiere: Buletin de ştiri, buletin meteorologic.

Elevi la practică în podgoriile Nicoreştilor

Concluzii la încheierea practicii

S-a încheiat perioada de practică a studenţilor. După cele cîteva săptămîni petrecute de studenţi la şcoala producţiei — în uzine şi pe şantiere — se pot desprinde însemnate concluzii şi învăţăminte privind acest aspect esenţial al procesului de învăţămînt, al pregătirii viitorilor specialişti. Toate acestea sînt foarte utile pentru pregătirea practicii viitoare. Şi nu-i prea devreme să discutăm despre acestea pentru că, aşa cum examenele se pregătesc din prima zi de an universitar şi această confruntare cu producţia — practica — se pregăteşte din vreme, pe baza învăţămintelor şi concluziilor, observaţiilor şi sugestiilor din practicile anterioare. Începînd din acest număr dăm cuvîntul unor tovarăşi care ne-au împărtăşit păreri despre desfăşurarea practicii studenţilor din această vară şi-i invităm totodată să-şi spună părerea despre modul cum este concepută practica, să vină cu sugestii pentru continua ei îmbunătăţire, specialişti din institutele de învăţămînt superior şi din întreprinderile gazdă, studenţi — într-un cuvînt pe acei care-şi aduc contribuţia la buna desfăşurare a practicii.

Prof. ing. C. Dinculescu

membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Institutului politehnic Bucureşti

Practica de producţie a fost organizată vara aceasta în condiţii mai bune decît în anii trecuţi fiind cuprinşi doar studenţii anilor II şi IV. Studenţii anilor III au făcut practica corespunzătoare în anul trecut, iar cei din anul I n-au fost cuprinşi dat fiindcă nu posedă încă cunoştinţele teoretice necesare pentru a putea desfăşura o practică eficientă.

Studenţii anilor II au stat în uzine 6 săptămîni; cei din anul IV — 8 săptămîni, planificate astfel: primele 3—4 săptămîni pentru cunoaşterea proceselor de producţie, a utilajelor şi a uzinelor în general, iar în partea finală studenţii muncind ca ajutori ai şefului de sector, de grupă ori echipă, ca ajutori de maiştri pentru a primi sarcini directe şi a face prima ucenicie în viitoarea lor meserie de ingineri.

O mare atenţie am acordat anul acesta repartizării studenţilor pe întreprinderi. Aici am urmărit două aspecte: întîi repartizarea în uzine cu un profil corespunzător viitoarei specialităţi a studenţilor şi apoi evitarea aglomerării uzinelor cu un număr mare de practicanţi şi asigurîndu-se astfel o îndrumare atentă. Pentru completarea cunoştinţelor studenţilor s-au efectuat vizite în întreprinderi din aceeaşi localitate sau din localităţi vecine. Pornind de la specificul fiecărei întreprinderi şi de la nevoile de instruire a fiecărui an de studiu au fost întocmite şi perfectate programele de practică. Şi, în sfîrşit, ne-am preocupat să asigurăm fiecărei grupe de studenţi aflate în practică o îndrumare competentă, acţiune care a antrenat peste 300 membri ai corpului didactic.

În întreprinderi studenţii — repartizaţi pe secţii sau echipe — sub supravegherea îndrumătorilor de practică, au urmărit procesele tehnologice, operaţiile principale desfăşurate în producţie. Prin aceasta au luat contact cu viaţa cu realizările obţinute, cu dificultăţile aplicării noţiunilor teoretice în practică, cîştigînd astfel cunoştinţe valoroase. Colocviile de practică ţinute în întreprinderi, în faţa unor comisii de examinare formate din cadre didactice şi responsabilii cu practica din partea întreprinderilor — de regulă ingineri — au demonstrat bogatele cunoştinţe însuşite de studenţi, răspunderea cu care — cea mai mare parte dintre ei — au folosit zilele petrecute în uzine pentru a-şi forma deprinderi practice absolut indispensabile unor viitori specialişti.

Acum, la încheierea perioadei de practică ne apar însă mai clar anumite greutăţi şi neajunsuri a căror rezolvare trebuie să stea atît în atenţia noastră cît şi a Ministerului Învăţămîntului.

Noi trimitem la practică un număr mare de studenţi. Acest număr mare de studenţi (numai din institutul nostru au fost peste 3 500) aflaţi în practică, nu pot lucra toţi, efectiv, la posturi de muncă. Din această cauză ea se realizează — în mare parte — asistîndu-se la operaţiile pe care le execută muncitorii ceea ce slăbeşte atenţia studenţilor şi micşorează evident, randamentul practicii. Ţinînd seama de faptul că în industrie maşinile, instalaţiile, utilajele sînt foarte încărcate în procesul de producţie — ceea ce este foarte bine şi foarte normal — şi că deci ele nu pot fi puse la îndemîna studenţilor, apreciem că trebuie operate anumite modificări în actualul sistem de practică. O asemenea modificare s-ar putea realiza la anii II care nu au încă cunoştinţele teoretice necesare pentru o practică de lungă durată, modificare care ar fi în favoarea anilor IV aflaţi în etapa de specializare. Astfel practica studenţilor din anul II s-ar putea desfăşura cu aceleaşi bune rezultate dacă ar fi redusă, să spunem la patru săptămîni. Aceasta ar permite descongestionarea uzinelor.

Problema numărului mare de studenţi trimişi la practică apare şi la anul IV, creînd de asemenea situaţii grele, în special în partea finală a practicii cînd se cere să fie ataşaţi ca ajutori ai maiştrilor, inginerilor, şefilor de echipă etc. Se creează situaţia ca numărul studenţilor să fie mai numeros decît locurile de muncă posibile. Şi de aici nevoia de a repartiza cîte 2—3 studenţi pentru un post de lucru, ceea ce duce la obţinerea unor rezultate mai slabe. Aceste greutăţi se vor amplifica în viitor cînd numărul studenţilor din anul IV va creşte sensibil odată cu ajungerea promoţiilor actuale, care sînt mai numeroase, în anii mari de studiu.

Pentru anii IV durata de practică trebuie să rămînă de 8 săptămîni. Iar îmbunătăţirea conţinutului practicii nu se poate realiza decît prin repartizarea studenţilor în grupe mici la un număr mai mare de întreprinderi din aceeaşi specialitate.

Atîta timp însă cît vom trimite în uzine studenţii anului II pe o perioadă lungă, atîta timp cît şi alte institute de nespecialitate trimit studenţi la practică în uzine, fabrici, şantiere (am întîlnit anul acesta, de pildă, în Întreprinderea „Autobuzul" studenţi de la chimie biologică, în atelierele Uzinelor „Griviţa roşie" studenţi de la ISE etc) nu vom putea asigura studenţilor din anii IV o adevărată practică de specializare. Socotesc că pentru celelalte categorii de studenţi se pot organiza vizite de documentare în întreprinderi, cu o durată limitată, care să-i ajute să-şi facă o imagine despre activitatea lor, în locul aşa-zisei practici care se rezumă de fapt tot la o vizită prelungită însă inutil.

Se impune, de asemenea, dezvoltarea atelierelor şi laboratoarelor din institutele de învăţămînt superior în care studenţii să execute o serie de operaţii de bază (măsurători, ridicări de caracteristici, identificări de circuite, instalaţii etc) operaţii pe care tot mai greu sau deloc le pot face în producţie dat fiind procesul continuu şi rapid de automatizare existent, dar de care ei nu se pot lipsi întrucît constituie baza pregătirii lor.

Aşa dar repet: este de neconceput pregătirea viitorilor ingineri fără o practică temeinică în producţie, fără confruntarea cu viaţa interesantă şi multilaterală a uzinelor încă din anii studenţiei.

Observaţiile de mai sus ne-au apărut ca o necesitate de a mări eficienţa instruirii practice a viitorilor specialişti.

Prof. ing. C. Anton

membru corespondent al Academiei R.P.R., prorector al Institutului politehnic din Timişoara

Asemenea cunoştinţelor pe care şi le însuşesc pe băncile facultăţii, roadele activităţii desfăşurate de studenţi în uzine, pe şantiere, în unităţile agricole nu vor putea fi apreciate la adevărata măsură, decît mai tîrziu, atunci cînd actualii studenţi vor merge în producţie nu ca studenţi, ci ca specialişti. Dar şi acum, din notele obţinute la colocviile ce s-au ţinut la încheierea practicii, din modul cum au muncit studenţii în cele 6 sau 8 săptămîni, se poate constata că roadele practicii sînt deosebit de frumoase, de îmbucurătoare. Practica din acest an s-a desfăşurat la un nivel superior, ea constituind, mai mult decît în alţi ani, un prilej de îmbogăţire, de consolidare şi verificare a cunoştinţelor studenţilor. O asemenea apreciere nu vine numai din partea noastră. Şi la Uzinele de vagoane şi la „Strungul" din Arad, la „Electromotor", „Electrobanat", la U.C.M. Reşiţa şi în alte întreprinderi cadrele de specialişti ca şi tehnicienii şi muncitorii împărtăşesc aceeaşi părere cu privire la practică, exprimîndu-şi satisfacţia faţă de interesul dovedit de către majoritatea studenţilor. Sînt semnificative în acest sens scrisorile primite din partea unor staţiuni de maşini şi tractoare unde au făcut practică studenţii de la mecanică agricolă ca şi faptul că la unele întreprinderi („Electromotor", Uzinele de vagoane) numeroşi studenţi şi-au înscris numele printre cele ale inovatorilor, făcînd propuneri de inovaţii valoroase. Cred că nimic altceva nu dovedeşte mai bine, atît pregătirea pe care o au studenţii cît şi interesul, pasiunea şi profunzimea cu care au pătruns în problemele producţiei.

Fără îndoială, cunoştinţele acumulate în practică atît în cazul studenţilor din anul II cît şi în al celor din anul IV se vor vedea din plin şi cu prilejul viitorului an de învăţămînt prin capacitatea lor sporită de însuşire a prelegerilor, prin dezbaterile mai bogate, mai argumentate din cadrul seminariilor.

Aceste rezultate bune se datoresc mai întîi nivelului ridicat al practicii desfăşurate în acest an. Atît facultăţile cît şi întreprinderile au dobîndit în cursul anilor o experienţă bogată în organizarea acestei activităţi studenţeşti. Dar în principal, rezultatele bune se datoresc măsurilor deosebite care au fost întreprinse. Aceste măsuri se referă la diverse aspecte; la alegerea locurilor de practică, la întocmirea programei, la organizarea unei îndrumări cît mai competente a studenţilor etc. Ca locuri de practică au fost alese întreprinderi care să corespundă specialităţii studenţilor, să aibă un nivel tehnic cît mai ridicat şi condiţii cît mai bune pentru desfăşurarea practicii.

În alcătuirea programelor, lucrare la care au fost antrenate un număr mai mare de cadre didactice s-a urmărit stabilirea unor obiective cît

O pasionantă întrecere științifică studențească

Acad. Gh. Vrînceanu

— Totdeauna s-a utilizat în învățămîntul universitar sistemul concursurilor ca un stimulent în buna pregătire profesională a studenților. Amploarea pe care o au acum însă concursurile studențești dovedește încă o dată atenția de care se bucură tineretul studios în patria noastră. Iar concursul a demonstrat buna pregătire a studenților în domeniul matematicii, mecanicii, fizicii și chimiei — discipline deosebit de importante pentru dezvoltarea economiei naționale.

Acad. Nicolae Teodorescu

— În fiecare an privim cu emoție — sentimentală și științifică — noua promoție de tineri matematicieni care se prezintă la această frumoasă competiție studențească.

Anul acesta, concursul s-a încheiat cu rezultate frumoase, dovadă a interesului studenților pentru științele matematice.

Școala românească de matematică are în permanență nevoie de forțe tinere; concursul are menirea de a-i pune în valoare pe cei mai talentați, de a-i face cunoscuți.

Doresc ca în fiecare an concursul să promoveze noi și noi tineri matematicieni, să se încheie cu asemenea rezultate care să ne determine să propunem — ca și pentru elevii școlilor medii — organizarea unui concurs internațional.

Acad. Theodor V. Ionescu

— Concursul a reunit tineri talentați din toate centrele universitare, dec. din întreaga țară. Pentru noi, profesorii, este o bucurie — să-i cunoaștem. Toți iubesc cu pasiune disciplinele al căror studiu l-au început în facultate și acesta este un lucru meritoriu. Le-aș recomanda să adauge talentului perseverența, iar pasiunii dragostea de muncă, hărnicia. Numai astfel ei, viitorii noștri oameni de știință, vor continua tradiția strălucitilor noștri înaintași, care au dus peste hotare faima științei românești.

Juliu Feyeș — vicepreședinte al Consiliului U.A.S.R.

— Cel de al VIII-lea concurs de matematică, mecanică, fizică și chimie a reunit pe cei mai buni studenți din învățămîntul superior. Progresul înregistrat la acest concurs, devenit tradițional, reflectă sporirea interesului studenților față de cele patru domenii importante ale științei, discipline de bază ale pregătirii viitorului inginer, economist, cercetător etc.

Sîntem convinși că premianții de azi, ca și toți ceilalți concurenți, preocupîndu-se continuu de cunoașterea profundă a disciplinelor de matematică, mecanică, fizică și chimie, pe care le-au îndrăgit și cărora li s-au dedicat, vor deveni — după absolvire — urmași vrednici ai celor mai de seamă înaintași ai științei și culturii românești.

Cristian Constanda — student în anul III al Facultății de matematică-mecanică — Universitatea „Al. Ioan Cuza"-Iași

— Matematica este disciplina mea preferată încă din școala elementară. Pasiunea pentru studiul ei mi-au cultivat-o profesorii mei cărora le sînt, pentru aceasta, adînc recunoscător. Pregătindu-mă pentru concurs, am studiat multă bibliografie suplimentară ceea ce, evident, se va reflecta în pregătirea mea profesională.

Premiul I pe care l-am obținut mi-a adus o mare satisfacție, fiind totodată un imbold și o obligație de a încăpea cu perseverență în continuare.

Toma Leonida Dragomir — student în anul II al Facultății de Electrotehnică — Institutul politehnic Timișoara.

— Am început să studiez serios matematica din clasa a IX-a participînd la olimpiadele elevilor. După absolvire, plăcîndu-mi și latura practică a acestei științe, am optat pentru electrotehnică. Iau parte la primul concurs studențesc de acest gen. Socotesc că are un mare rol stimulativ, determinîndu-ne să studiem mai mult decît ne cere programa universitară, să aprofundăm multiplele-i laturi.

Răzvan Mihu — student în anul II al Facultății de fizică — Universitatea București.

Este a doua ediție a concursului la care particip (N.R.: la ambele ediții a obținut premiul I). Pregătindu-mă pentru concurs mi-am lărgit foarte mult orizontul cunoștințelor profesionale.

Am repetat materia studiată, am foarte multă bibliografie, am apelat și la bibliografie în limbi străine.

Doresc ca la viitorul concurs să mă întîlnesc cu un număr mai mare de colegi, iubitori ai fizicii.

MARIETA VIDRAȘCU

Printre lăutarii de frumuseți de la Fabrica de sticlă „Victoria muncii" din Poiana Codrului, se numără și tînărul gravor Petrică Roman, evidențiat în întrecerea socialistă.
Foto: FLORIN ȚAGA

Lucrările Congresului internațional de știința solului

Lucrările celui de-al VIII-lea Congres internațional de știința solului au continuat joi în Capitală, pe comisii de specialitate și în ședință plenară. Oameni de știință participanți la Congres au înfățișat noi rezultate ale cercetărilor întreprinse în ultimii ani în diferite țări din lume privind principalii factori care influențează direct producția agricolă.

Un grup de comunicări s-au referit la dinamica apei în solurile saturate și nesaturate, la influența irigațiilor asupra regimului sărurilor pe diferite tipuri de sol, eficacitatea micro-elementelor folosite ca îngrășăminte în raport cu condițiile pedoclimatice, noi metode de ameliorare și utilizare a solurilor saline în condiții de irigație și drenaj, formarea și caracterizarea solurilor de pădure și a celor din regiunile umede, geneza mineralelor și compoziția mineralogică a solului.

Alte comunicări s-au ocupat de metode practice, privind stabilirea factorilor care determină procesul de eroziune a solului. Lucrările prezentate au subliniat influența pe care o au proprietățile fizice ale solului, starea de umiditate și conținutul de substanță organică asupra infiltrației apei în sol și scurgerii ei pe versanți la diferite tipuri de sol. S-a evidențiat rolul factorilor orografici, al naturii rocii-mame, al tipului de sol, intensității precipitațiilor atmosferice și gradului de acoperire a solului cu vegetație în procesul eroziunii.

Comunicările despre ameliorarea și folosirea în agricultură a solurilor erodate s-au axat pe cercetări privind lucrările agrotehnice în vederea protecției terenurilor în pantă, influența măsurilor de drenare a excesului de umiditate a solurilor argiloase în pantă și acțiunile de prevenire și combatere a eroziunii solului pe zone pedoclimatice.

În cadrul unei comunicări a fost prezentat un aparat pentru determinarea eroziunii eoliene a solului — deflametru L. 2.

În ședința plenară a fost expusă comunicarea în legătură cu unele aspecte ale metabolismului azotului în sol.

*

Joi dimineața grupuri de oameni de știință participanți la congres au vizitat Institutul Central de Cercetări Agricole, Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea, Institutul de cercetări hidrotehnice și Stațiunea experimentală de preparate microbiologice.

Specialiștii străini s-au interesat de activitatea de cercetări în domeniul științei solului și rezultate practice obținute în țara noastră.

S-a făcut un schimb util de informații științifice și realizări tehnice precum și de publicații de specialitate.

Tot în cursul zilei participanți din 36 de țări au organizat un simpozion într-una din sălile Marii Adunări Naționale cu tema: „Activitatea enzimatică din sol".

Au fost făcute informări științifice și au avut loc discuții în vederea găsirii unor soluții comune de punere în evidență și clasificare a enzimelor care au un rol deosebit în procesele de transformare a substanțelor organice din sol.

*

Participanții la cel de-al VIII-lea Congres internațional de știința solului au asistat seara la un spectacol de folclor oferit în cinstea lor în sala Palatului R.P. Romîne de Ansamblul de cîntece și dansuri „Ciocîrlia".

(Agerpres)

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

În ziua de 25 septembrie 1964 se va organiza concursul de admitere la institutele pedagogice de învățători cu durata de 2 ani, curs de zi, în următoarele localități: Cîmpulung-Muscel, Bacău, Arad, Blaj, Cluj, Oradea, Galați, Deva, Iași, Baia Mare, Craiova, Buzău, Suceava și Constanța (toate cu limba de predare română); Odorhei (cu limba de predare română și maghiară); Aiud (cu limba de predare maghiară) și Sibiu (cu limba de predare germană). La concurs se pot înscrie absolvenții școlilor medii de cultură generală, cu diplomă de maturitate, care nu au depășit vîrsta de 27 ani.

Tot în ziua de 25 septembrie 1964, se va ține concursul de admitere la institutele pedagogice de învățători cu durata de 2 ani — cursuri fără frecvență, din următoarele localități: Cîmpulung-Muscel, Arad, Cluj, Galați, Iași, Baia Mare, Suceava și orașul București; Odorhei (cu limba de predare maghiară). La concurs se pot înscrie absolvenții școlilor medii de cultură generală, cu diplomă de maturitate, care funcționează în învățămînt la clasele I—IV sau ca pedagogi la internatele școlilor de cultură generală sau școlilor profesionale, indiferent de vîrstă.

Concursul de admitere la cursurile de zi și fără frecvență constă din vizita medicală, proba de aptitudini muzicale și probe la următoarele discipline:

— limba și literatura română — scris și oral;
— aritmetica — scris și oral;
— istoria României — oral.

Candidații de la institutele pedagogice de învățători cu limbi de predare ale minorităților naționale vor da probe scrise și orale și la limba și literatura maternă.

Informații suplimentare se pot obține de la secretariatele institutelor pedagogice de învățători menționate mai sus și de la secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare regionale și raionale.

Festivitatea premierii unor gazete de perete

Luni seara la Casa de Cultură a Studenților din Capitală a avut loc festivitatea înmînării premiilor concursului gazetelor de perete din întreprinderile industriale, institutele de cercetări și de pe șantierele Capitalei.

Concursul a fost organizat de Comitetul orășenesc București al P.M.R. împreună cu Consiliul local sindical în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei.

În încheierea concursului a fost organizată o expoziție cu cele mai bune gazete de perete selecționate la faza pe raion.

Cele două premii i-au fost acordate gazetelor de perete „Tehnica nouă" (Uzina automatica) și „Lupta noastră" (Uzina Laromet).

Au mai fost acordate două premii II, două premii III și trei mențiuni.

Porumbul – la timp în pătule și magazii

(Urmare din pag. I)

ductori auto — din care peste 50 la sută sînt tineri — au fost instruiți, s-au numit delegați de coloană etc. Au fost amenajate 5 ateliere mobile, cu echipe compuse din cei mai buni mecanici, care vor avea posturi fixe, de unde vor face deplasări unde vor fi solicitate. Două rutiere au fost înzestrate cu 100 de butoaie pentru combustibil și lubrifianți în scopul alimentării operative a vehiculelor. Autobazele Pogoanele, Ploiești, Rm. Sărat și Buzău, care sînt cel mai mult solicitate, vor avea în permanență delegați de la centru care vor ajuta la coordonarea activității. Experiența anilor trecuți arată că pentru folosirea cu randament sporit a autovehiculelor beneficiarii trebuie să ia la rîndul lor o serie de măsuri. Din discuția purtată cu tov. inginer Manole Alexandru s-au desprins cîteva, deosebit de importante.

● Să se deschidă prin lanuri drumuri mai largi pentru a se putea deplasa mai bine autocamioanele (anul trecut s-a trecut în unele locuri direct peste coceni).

● Grămezile de știuleți să fie mai mari pentru a se evita deplasările în gol și a se reduce timpul de încărcare. (În toamna trecută în unele unități ca de plidă, G.A.S. Cilibia și Padina, G.A.C. Tîrgușoru Vechi, Plopu și altele un camion cu remorcă cu o capacitate totală de 7 tone se încărca în 3—4 ore, deoarece grămezile erau doar de cîte 100—200 kg. de știuleți și erau dispuse la distanțe mari una de alta).

● În laboratoarele în care se iau probele de semințe ar fi de dorit ca munca să se organizeze în două schimburi și să se stabilească precis locul de depozitare a porumbului destinat semînței. Două schimburi ar trebui organizate și la bazele de recepție. (Anul trecut dacă un autocamion încărcat sosea la ora 5 după-amiază, la bazele Rm. Sărat și Pătîrlagele, de pildă, trebuia să aștepte pînă a doua zi, fapt care ducea la mari întîrzieri și stînjenea în bună parte complexul lucrărilor de recoltare).

● La bazele unde transportă porumbul mai mult de 2—3 unități agricole socialiste să se organizeze mai bine munca la cîntare (eventual să se mai instaleze cîte o basculă) pentru a se evita aglomerările. De asemenea, să fie deschise mai multe guri de descărcare.

În regiunea Ploiești, există toate condițiile ca recolta de pe cele aproximativ 150 000 hectare cu porumb să fie strînsă la timp. O atenție deosebită trebuie să se acorde eliberării terenului de coceni, pentru că 67 000 de hectare din cele 113 000 planificate să se însămînțeze cu grîu și secară în această toamnă, urmează după porumb.

În vederea asigurării unei contribuții cît mai însemnate a tineretului la aceste lucrări organizațiile U.T.M. din G.A.S., S.M.T. și G.A.C. au datoria să stabilească și să ia pe parcurs cele mai eficiente măsuri. La recoltat, la tăiatul cocenilor și transporturi să fie antrenați toți tinerii.

Acțiunile de muncă patriotică ce se vor desfășura larg mai ales la strîngerea porumbului din gospodăriile de stat din raioanele Ploiești, Buzău și Rîmnicul Sărat, trebuie să fie coordonate din timp și cît mai bine astfel încît să se asigure îndeplinirea angajamentelor luate de tineri în această direcție.

În felul acesta aurul cîmpilor va ajunge în cel mai scurt timp în pătule și magazii.

studenților

mai precise, cît mai concrete. Ministerul Învățămîntului a realizat un lucru de foarte mare utilitate atunci cînd a pus în discuția unui larg colectiv de cadre didactice și de specialiști din mari întreprinderi programa de practică pentru studenții anului IV. Continuată și lărgită o asemenea inițiativă va duce desigur la îmbunătățirea și pe mai departe a programelor de practică pentru toți anii de studiu. Fiindcă, trebuie spus, programele chiar și cele pentru anul IV, sînt încă susceptibile de îmbunătățiri serioase. În ceea ce ne privește, n-am așteptat și nu vom aștepta numai asemenea prilejuri pentru a perfecționa instruirea practică a studenților. Chiar în acest an, programele au fost completate în funcție de specificul uzinelor alese, iar în unele cazuri, chiar după începerea practicii, s-au mai făcut modificări pentru a pune în concordanță sarcinile pregătirii studenților cu situația concretă din uzină, cu nevoile producției.

Un rol important în antrenarea studenților, mai ales a celor din anul IV la practică l-a avut faptul că li s-au dat spre studiu și rezolvare diverse probleme pe care le ridică producția. Roadele acestor studii s-au concretizat în cele mai multe cazuri în lucrări interesante. Multe vor fi continuate, în cadrul proiectelor de diplomă. De asemenea, așa cum s-a întîmplat și în anul trecut, vom organiza îndată după începerea anului universitar o sesiune științifică în cadrul căreia vor fi prezentate aceste lucrări.

Pentru organizarea în viitor a practicii desprindem mai multe învățăminte: În primul rînd, va trebui să ne îndreptăm atenția spre înlăturarea unor neajunsuri care s-au mai manifestat încă. Alegerea locurilor de practică, alcătuirea programelor, realizarea unei corelații cît mai strînse între practică și cunoștințele teoretice primite de studenți, sporirea rolului practicii în pregătirea viitorilor specialiști, rămîn și pe mai departe problemele fundamentale. Va trebui însă să ne preocupăm și mai mult de îmbunătățirea activității de îndrumare a studenților. În acest an, am lăsat ca problemele privind frecvența, disciplina în practică să fie rezolvate de către studenții înșiși, de organizațiile U.T.M. și A.S. Pentru a favoriza aceasta, grupele de practică au fost aceleași ca și în timpul anului universitar. Dezvoltînd autocontrolul studențesc, sarcinile îndrumătorilor au fost orientate mai mult spre conținutul practicii, spre realizarea unei îndrumări tehnico-științifice. Trecerea definitivă de la o îndrumare formală la una profundă, de conținut, va trebui să ne preocupe și mai mult. Acest lucru va folosi nu numai pregătirii studenților, ci și perfecționării cadrelor didactice, a asistenților, prin faptul că le va oferi posibilitatea să cunoască la rîndul lor, mai temeinic problemele producției.

Experimentată încă în anul trecut și ceva mai puțin în acest an, metoda examinărilor parțiale va trebui s-o folosim mai mult deoarece ea s-a arătat de mare folos în dezvoltarea interesului studenților față de practică, în legarea cunoștințelor lor teoretice de producție. Va trebui să renunțăm la metoda folosită încă și anul acesta, de a trimite pentru colocviile de practică unele cadre care n-au fost în uzină cu studenții. Am văzut că aceasta determină un caracter prea teoretic colocviului de practică. Firește, nu trebuie căzut nici în cealaltă extremă, adică să cerem studenților numai date empirice, culese în practică. Examinarea în uzină, de către îndrumători și specialiștii uzinei este fără îndoială, cea mai potrivită și va fi metoda pe care o vom folosi.

Informații

Joi la amiază, la Ambasada R. P. Bulgaria din București, a avut loc o conferință de presă cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a victoriei revoluției socialiste din Bulgaria. Au participat redactori ai presei centrale, ai radiodifuziunii și Agenției Romîne de Presă — Agerpres, corespondenți străini acreditați la București, precum și atașați de presă ai unor misiuni diplomatice.

Ambasadorul R. P. Bulgaria, Gheorghi Bogdanov a vorbit despre realizările obținute de poporul bulgar în diferite domenii de activitate, în decursul celor două decenii de la victoria revoluției socialiste.

*

Joi la amiază, dl. André Guinand, membru de onoare al Uniunii interparlamentare, cu soția și dl. Hans Oprecht, membru în Consiliul Național al Elveției, foști președinți ai Consiliului Național al Federației elvețiene, au fost primiți la Palatul Marii Adunări Naționale de Comitetul de conducere al Grupului național romîn al Uniunii interparlamentare.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

• SPORT • SPORT •

Campionatele mondiale de ciclism

Campionatele mondiale de ciclism pe anul 1964 s-au deschis ieri în localitatea Albertville (Franța) cu disputarea probei contra cronometrului pe echipe, probă inclusă și în programul Jocurilor Olimpice de la Tokio. Cicliștii romîni, Ion Cosma, Gheorghe Bădără, Emil Rusu și Constantin Ciocan, componenții echipei noastre olimpice, au obținut o performanță meritorie, clasîndu-se pe locul patru dintr-un lot de 19 formații participante. Este cel mai bun rezultat înregistrat pînă acum de rutierii noștri la campionatele mondiale.

Titlul mondial a revenit echipei Italiei care a confirmat pronosticurile și rezultatele foarte bune din acest sezon. Pe locul doi s-a clasat Spania, iar pe locul trei Belgia. Două din marile favorite ale cursei, Franța, deținătoarea titlului și U.R.S.S., s-au clasat în urma echipei romîne la diferențe apreciabile.

Întrecerea s-a desfășurat pe distanța de 101,200 km, echipele luînd startul din două în două minute.

Clasamentul final: 1. — Italia (Andreoli, Della Bona, Guerra, Manza), a parcurs 101,200 km în 2h07'20" 36/100 (medie orară 47,683 km); 2. — Spania 2h11'07"41/100; 3. — Belgia 2h11'11"82/100; 4. — R. P. Romînă 2h11'15"74/100.

PE SCURT

● *Joi la Sofia formația Rapid București a susținut meciul retur cu echipa bulgară Levski, în cadrul „Cupei Balcanice" la fotbal. Sportivii romîni au învins cu scorul de 1—0 (0—0). Clasîndu-se pe primul loc în seria a II-a, Rapid va întîlni săptămîna viitoare, în primul meci al finalei pe Spartak Plovdiv, cîștigătoarea primei serii.*

● *Cea de a 13-a ediție a Balcaniadei de lupte a început în sala sporturilor din Constanța cu participarea echipelor R. P. Bulgaria, R. S. F. Iugoslavia, Grecia, Turcia și R. P. Romînă.*

În primul tur la „clasice", Ion Cernea l-a învins la puncte pe luptătorul turc Matte, iar Marin Bolocan a cîștigat prin tuș meciul cu iugoslavul Krizan.

● *Ieri, la bazinul Dinamo din Capitală, au continuat întrecerile din cadrul Turneului internațional de polo pe apă. După un meci în care a avut tot timpul inițiativa, selecționata R. P. Romîne a dispus de formația R. P. Bulgaria cu 4—1 (1—0; 1—0; 1—0; 1—1). Punctele echipei noastre au fost realizate de Firoiu, Grințescu, Novac și Szabo. În ultimul meci U.R.S.S. a învins R. P. Ungaria cu 3—2 (0—1; 1—1; 0—0; 2—0). Echipa R. D. Germane a întrecut formația de tineret a R.P.R. cu scorul de 5—2 (1—1, 3—1; 0—0; 1—0).*

Turneul continuă astăzi de la ora 15,30.

● Renumitul halterofil sovietic de categoria grea Iuri Vlasov, a stabilit joi la Podolsk, lîngă Moscova, un fenomenal record mondial la totalul celor trei stiluri cu performanța de 580 kg (195 plus 170 plus 215). Vechiul record, deținut de același sportiv era de 562,5 kg. Totodată, Vlasov a stabilit alte trei recorduri mondiale la stilurile „împins" 196 kg, „smuls" — 170,5 kg și „aruncat" — 215,5 kg.

Campion mondial și olimpic, Iuri Vlasov de profesie inginer, este în vîrstă de 28 de ani.

COMBINATUL SIDERURGIC HUNEDOARA, ANGAJEAZĂ IMEDIAT

— ingineri metalurgiști
— ingineri siderurgiști
— ingineri mecanici
— ingineri electromecanici
— ingineri oțelari
— ingineri furnaliști
— ingineri diriginți de șantier
— ingineri proiectanți
— ingineri exploatări căi ferate

Salarizarea conform normelor în vigoare.
Se asigură locuințe.
Informații suplimentare se primesc de la C.S.H. Serv. Personal, telefon interior 42. Tot aici se vor adresa cererile și autobiografiile solicitanților.

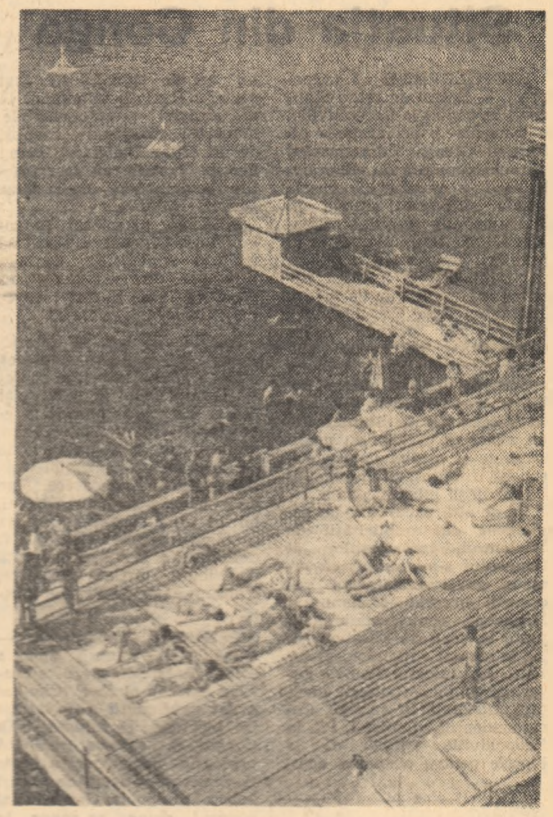

La plajă, pe malul lacului Ursu din Sovata

Agențiile și filialele O.N.T. Carpați din toată țara au pus în vînzare locuri la hotelurile din Mamaia și Eforie Nord, cu prețul de 38 lei pe zi de persoană, cazarea și masa, în cele mai bune condiții.
Se acordă 50% reducere pe C.F.R. clasa I și a II-a.
Înscrierile se primesc pentru orice număr de zile.
Se pot organiza și excursii colective.

DRUMUL CEL MAI SIGUR

(Urmare din pag. I)

După ce a sfîrșit cursurile unei școli medii tehnice agricole, a lucrat la Husasău, vreme de opt ani. Înscrierea la facultate este consecința firească a interesului pe care acest muncitor al pămîntului l-a avut dintotdeauna pentru minunile germinației.

Iar Iosif Schummer fruntașul grupei 125 A și probabil cel mai bun student din an, are și el în urmă un itinerar biografic lesne de reconstituit din asprimile palmelor. Începutul l-a făcut urmînd Școala profesională de mecanici din Arad; apoi, la un centru agricol, s-a specializat în reparațiile pompelor de injecție. Intervenea ca un chirurg în oțel la aceste inimi ale motoarelor, strînse de prin tot Banatul, iar seara urma cursurile școlii medii serale. Și n-a venit la facultate mai înainte de a vedea cum mașinile puse la punct de el string o primă recoltă, la G.A.S. Tomnatec, în raionul Sînnicolaul Mare, ultimul său loc de muncă. Avea deci o serioasă documentare pentru ținerea lucrării „Formarea agregatelor cu noul tip de mașini agricole U 650 și U 651", premiată și ea la sesiunea științifică studențească.

Așadar acum, aici, la GOSTAT-ul Orțișoara, și anul trecut la altă gospodărie de stat, în preajma Jimboliei, iar în vara viitoare la alta, nu știu care, se întîlnesc, s-au întîlnit și se vor mai întîlni lungi drumuri bătute de soare și de vînt, tăiate de-a latul lanurilor sau străjuite de mașini aliniate, drumuri mirosind a felurite arome vegetale sau a benzină, drumuri în pantă, drumuri șerpuite, drumuri fără asfalt, dar largi, trainic durate, chemînd pasul neobosit al celor tineri, dornici de muncă, încrezători în steaua lor și încă mai încrezători în condițiile de realizare uman-socială făurite de orînduirea noastră.

Pe astfel de drumuri au pășit în cei 20 de ani numărați de la Eliberare, multe, tot mai multe din cadrele cu calificare superioară de care dispun azi economia și cultura noastră. Acum este extrem de greu să mai găsești o singură unitate productivă unde să nu se afle, între specialiști, oameni calificați în aceste două decenii; ei sînt oamenii unei înalte pregătiri și a unei bogate experiențe, o experiență nu în mod mecanic proporțională cu vîrsta, dar cu rădăcini adînci în practica de producție. Trăsăturile, caracteristicile — spirit creator, inventivitatea tehnică, dinamism organizatoric — îi recomandă ca factori de seamă în reglementarea procesului de producție, cadre reprezentative pentru intelectualitatea noastră.

Dintre multele exemple cu putință, transcriu aici numele inginerului Ioan Boterez, tehnolog șef la IPROFIL „Răsăritul" în localitatea arădană Pîncota. Trebuie menționat că această fabrică este specializată în mobilă curbată. Fabrica execută comenzi după modelele existente (în mai s-au produs, de pildă, 18 tipuri de scaune, în 47 de variante), fie prezentînd schițele unui model nou. Comode, aspectuoase, moderne, de o calitate apta să satisfacă exigențele cele mai înalte, produsele întreprinderii, mereu reînnoite, cer, pentru ca fluxul producției să nu cunoască întreruperi, dispozitive și scule adaptate ad-hoc. Ele se realizează în atelierul de prototipuri și dispozitive, deservînd fasonarea, prelucrarea mecanică și montajul. Aici lucrează (dînd astfel „cale liberă" unei mobile așteptată poate undeva la antipod) inginerul Boterez, absolvent (1959) al secției mașini-unelte pentru industria lemnului din Institutul politehnic. Omul își iubește fabrica, niciodată nu poate trece prin hala de montaj fără să nu-și plimbe degetele pe suprafața bine lustruită a unei speteze curbate, mîngîitoare ca o vioară de Cremona. Inginerul e însă un fost strungar în fier. Așa că dispozitivele pentru a căror realizare își bate capul vin din sedimentări mai vechi, de meseriaș îndrăgostit.

Profilul tehnicianului în prima lui zi de lucru în gospodăria colectivă, siluetele celor patru studenți la practică, conturul inginerului de la fabrica de mobilă poate nu vor rămîne mult timp în memoria cititorului. Dar e de ajuns să rămînă ideea coordonatoare. Ideea care i-a înmănunchiat în aceste rînduri. Ideea că, într-un raion oarecare din țară, viața confirmă cu prisosință aprecierea înțeleaptă a partidului, rostită de la tribuna Congresului al III-lea și conform căreia „drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, trece prin școala muncii în uzine, fabrici, mine, în gospodării de stat, gospodării agricole colective".

Într-adevăr, e drumul cel mai sigur.

de peste hotare

Prezenţe romîneşti

ROMA. — La Veneţia s-a desfăşurat un simpozion cu tema: „Prepararea şi aplicaţiile substanţelor organice marcate cu izotopi radioactivi". La acest simpozion, au participat şi chimiştii romîni A. T. Balaban, membru corespondent al Academiei R. P. Romîne, P. Frangopol, cercetător principal la I.F.A. şi A. B. Susan, candidat în ştiinţe chimice. Delegaţii romîni au prezentat în cadrul simpozionului o lucrare despre cercetarea ştiinţifică cu izotopi în chimia sărurilor de piriliu, care a suscitat un viu interes.

GENEVA. — La Geneva s-a deschis cea de-a 19-a sesiune a întîlnirilor internaţionale pe tema „Cum să trăim în lumea de mîine".

Cu această ocazie au luat cuvîntul Andre Chavanne, ministrul Instrucţiunii Publice din Geneva şi Paul Croissier, vicepreşedinte al Comitetului întîlnirilor internaţionale. În cuvîntul său, cunoscutul savant atomist american Robert Oppenheimer s-a pronunţat în favoarea unui larg schimb internaţional de informaţii în domeniul cercetărilor nucleare. El a lansat în acest sens un apel puterilor nucleare.

La deschiderea sesiunii a luat, de asemenea, cuvîntul conf. univ. Valentin Lipatti, care participă ca invitat.

GENEVA: Conferinţa O. N. U. pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice

GENEVA 3 (Agerpres). — Problema transformării directe a energiei nucleare în energie electrică formează obiectul a numeroase comunicări ţinute în cadrul celei de-a treia Conferinţe internaţionale de la Geneva a Naţiunilor Unite pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

Reprezentantul sovietic s-a referit la intrarea în funcţiune la Institutul de energie atomică „Acad. Igor Kurceatov", a instalaţiei nucleare experimentale „Romaşka" care transformă direct energia termică în energie electrică. În această instalaţie, energia termică, generată în zona activă a reactorului nuclear, se transformă în energie electrică prin intermediul unor termocupluri aşezate pe suprafaţa reactorului.

Oamenii de ştiinţă americani au prezentat comunicări despre reactoarele cu radioizotopi construite în Statele Unite cunoscute sub denumirea „Snap". Unele din aceste reactoare au fost instalate pe bordul unor sateliţi lansaţi de S.U.A.

Reprezentanţii francezi au vorbit despre experienţele efectuate în cîteva laboratoare, printre care, la Comisariatul pentru energia atomică al Franţei în domeniul magnetohidrodinamicii, sistem în virtutea căruia o flacără foarte puternică produce un jet de plasmă care pătrunde într-un cîmp magnetic oferind posibilitatea producerii de energie electrică.

În Comitetul celor 18 state pentru dezarmare

GENEVA. — Joi a avut loc la Geneva cea de-a 230-a şedinţă a conferinţei Comitetului celor 18 state pentru dezarmare. Discuţiile s-au axat în jurul propunerii de a se convoca o conferinţă internaţională în vederea semnării unei convenţii care să interzică folosirea armei atomice. Reprezentantul Uniunii Sovietice, S. K. Ţarapkin, a declarat în cuvîntarea sa că o asemenea convenţie ar constitui în orice condiţii o anumită barieră în calea dezlănţuirii unui război. Pentru convocarea unei astfel de conferinţe s-au pronunţat reprezentanţii Nigeriei, Poloniei şi Cehoslovaciei.

Luînd cuvîntul în încheierea şedinţei, delegatul S.U.A., William Foster, a declarat că Statele Unite nu consideră utilă convocarea unei astfel de conferinţe.

La şedinţa a luat, de asemenea, cuvîntul Vasile Dumitrescu, şeful delegaţiei R. P. Romîne.

El a declarat că: „Interzicerea folosirii armei nucleare ar constitui un pas însemnat pe calea eliberării unor imense resurse economice, umane care ar putea fi dedicate scopurilor paşnice". Şeful delegaţiei R. P. Romîne a spus că „interzicerea folosirii armelor atomice de către toate statele ar corespunde în cea mai mare măsură intereselor fundamentale ale popoarelor şi ar contribui la rezolvarea problemei dezarmării generale şi totale. În acest spirit delegaţia română sprijină propunerea delegaţiei Etiopiei ca acest comitet să recomande Adunării Generale a O.N.U. convocarea unei conferinţe pentru semnarea unei convenţii care să interzică folosirea armelor nucleare, convenţie la care să adere toate statele".

Situaţia din Congo

LEOPOLDVILLE 3 (Agerpres). — Postul de radio Stanleyville, captat la Leopoldville, a transmis o declaraţie a lui Nicolas Olenga, comandantul armatei populare de eliberare, în care a anunţat că oraşele Lisala şi Bumba, situate în împrejurimile oraşului Stanleyville, continuă să se afle în mîinile detaşamentelor de partizani. Tot el a făcut cunoscut că armata sa va începe înaintarea spre Coquillatville, situat pe drumul spre Leopoldville. La Leopoldville s-a anunţat că Olenga nu a acceptat propunerea secretarului general al O.N.U., U Thant, de a retrimite la Stanleyville un avion al O.N.U., cu medicamente şi medici pentru europenii din oraş, ci un avion al Crucii Roşii internaţionale.

Pe de altă parte, într-un comunicat dat publicităţii de Ministerul Informaţiilor al Congoului s-a anunţat că armata guvernamentală a recucerit oraşele Manono şi Mitwaba, centre miniere situate la nord de Elisabethville. În cursul luptelor, precizează comunicatul, trupele guvernamentale au suferit pierderi îndeosebi în oameni. Corespondentul agenţiei U.P.I. la Leopoldville anunţă că la luptele pentru ocuparea acestor centre miniere au luat parte, alături de batalionul 14 al armatei guvernamentale, numeroşi mercenari conduşi de un ofiţer belgian, Gilbert Protin. Trupele au fost însoţite de avioanele de la baza aeriană Kamina.

Miercuri, premierul congolez Moise Chombe a plecat să viziteze Albertville, capitala Katangăi de nord. Nu a fost precizată însă durata inspecţiei premierului congolez.

ADDIS ABEBA. — Cererea congoleză privind amînarea pînă la 17 septembrie a conferinţei miniştrilor de externe ai ţărilor africane consacrată examinării situaţiei din Congo, nu a putut fi acceptată de secretariatul Organizaţiei Unităţii Africane, deoarece, pe de o parte, a sosit prea tîrziu, iar pe de altă parte, urgenţa problemelor care urmează a fi dezbătute a fost recunoscută de toate ţările interesate, transmite agenţia France Presse.

PEKIN 3 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia China Nouă, ministerul afacerilor externe al R. P. Chineze a dat publicităţii o declaraţie în legătură cu situaţia din Congo, în care se arată că problema congoleză nu poate fi rezolvată decît de însuşi poporul congolez. Guvernul şi poporul chinez, se spune în declaraţie, nutresc o simpatie profundă faţă de poporul congolez şi sprijină cu hotărîre lupta sa patriotică împotriva imperialismului pentru eliberarea naţională.

Lupta poporului congolez este justă şi cu toate că ea va întîmpina încă dificultăţi, obstacole şi cotituri în calea sa spre progres, cu siguranţă va dobîndi independenţa şi libertatea adevărată.

Încetarea activităţii misiunii de observatori ai O. N. U. în Yemen

NEW YORK 3 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U Thant, a prezentat miercuri Consiliului de Securitate un raport cu privire la activitatea desfăşurată de misiunea de observatori ai O.N.U. în Yemen prin care aduce la cunoştinţa Consiliului decizia sa de a pune capăt, începînd din 4 septembrie, activităţii acestei misiuni. Secretarul general precizează că guvernul Arabiei Saudite a refuzat să mai suporte o parte din cheltuielile misiunii, iar R.A.U. s-a declarat de acord cu încetarea activităţii ei. După cum se ştie, misiunea O.N.U. pentru Yemen a fost creată în iulie 1963, atribuţiunile sale fiind de cîteva ori prelungite, în baza obligaţiei asumate de guvernele R.A.U. şi Arabiei Saudite de a suporta cheltuielile misiunii.

În raportul său, secretarul general îşi exprimă regretul că „misiunea nu a fost în măsură să observe decît progrese restrînse în aplicarea acordului de dezangajare" în Yemen intervenit între Arabia Saudită şi R.A.U.

„Sper, declară U Thant, că guvernele Arabiei Saudite şi R.A.U. vor depune eforturi sincere pentru reglementarea conflictului lor privitor la Yemen". Raportul precizează că în ultimele două luni efectivul trupelor egiptene din Yemen au fost reduse cu 4 000 oameni, citind, totodată, fapte furnizate de R. A. Yemen şi R.A.U. cu privire la sprijinul pe care Arabia Saudită îl acordă elementelor monarhiste din Yemen.

R. P. BULGARIA. Piaţa „Lenin" din centrul oraşului Sofia

Aspect de la Expoziţia de artă plastică romînească deschisă în sălile Muzeului de artă „A. S. Puşkin" din Moscova

Alegeri în Chile

SANTIAGO DE CHILE 3 (Agerpres). — Astăzi în Chile va fi ales, pe o perioadă de 6 ani, un nou preşedinte. În faţa celor 12 376 de urne ar urma să se prezinte, conform anunţului direcţiei electorale generale 2 915 121 de alegători. Aceştia vor trebui să aleagă pe unul din cei trei candidaţi: dr. Salvador Allende, candidat al Frontului de acţiune populară; avocatul Eduardo Frei, candidat al partidului creştin-democrat şi avocatul Julio Duran, candidat al unei aripi minoritare a partidului radical. Numărul redus al alegătorilor în comparaţie cu populaţia de aproximativ 8 milioane de locuitori, se explică prin faptul că dreptul la vot îl au numai cetăţeni de peste 21 de ani care ştiu să citească şi să scrie.

Salvador Allende este sprijinit de socialişti, comunişti naţional-democraţi, de anumite forţe dizidente ale partidului radical, grupate în prezent într-o mişcare separată, precum şi de foşti conducători liberali; Eduardo Frei este sprijinit de partidul democrat-creştin, partidul liberal şi cel conservator precum şi de unele grupări neofasciste, Julio Duran, este sprijinit, la rîndul său, de partidul radical şi de unele cercuri ale partidelor din coaliţia guvernamentală.

Pentru ca unul din cei trei candidaţi la postul de preşedinte să fie ales, potrivit constituţiei chiliene, el va trebui să obţină 51 la sută din voturile exprimate. În cazul cînd nici unul din candidaţi nu va putea obţine numărul necesar de voturi, constituţia atribuie Congresului chilian sarcina desemnării preşedintelui. Congresul trebuie să se pronunţe în decurs de 50 de zile de la data alegerilor. Se crede că datorită tehnicii moderne rezultatele alegerilor vor fi date publicităţii în cursul nopţii de 4 spre 5 septembrie în jurul orei 22 (ora locală). Aceste rezultate, potrivit agenţiei Prensa Latina, vor fi anunţate de către ministrul de interne, după care vor fi confirmate de către comisia centrală electorală.

Adam Rapacki s-a întîlnit cu participanţii la Seminarul internaţional al tineretului

VARŞOVIA. — La 2 septembrie, Adam Rapacki, ministrul afacerilor externe al R.P. Polone, s-a întîlnit cu participanţii la Seminarul internaţional al tineretului, care are loc la Teresin, lîngă Varşovia, pe tema „Pentru pace şi securitate în Europa". A. Rapacki a vorbit despre rolul tineretului în lupta pentru pace, politica externă a R.P. Polone şi problemele actuale ale situaţiei internaţionale.

În legătură cu situaţia din Cipru

ATENA 3 (Agerpres). — Vineri este aşteptat să sosească la Atena ministrul de externe al Ciprului, S. Kyprianu, care, potrivit agenţiei France Presse, urmează să aducă răspunsul preşedintelui Makarios la un mesaj ce i-a fost înmînat de ministrul de externe grec, P. Garufalias, săptămîna aceasta la Nicosia, din partea primului ministru Papandreu.

În mesajul lui Papandreu, relatează aceeaşi agenţie, se subliniază că orice măsuri unilaterale în legătură cu situaţia din Cipru ar putea avea consecinţe grave.

LONDRA 3 (Agerpres). — Joi au avut loc la Ministerul Afacerilor Externe al Angliei convorbiri anglo-americane în legătură cu problema Ciprului la care au participat R. Butler, ministrul de externe englez, D. Sandys, ministru englez pentru problemele Commonwealth-ului şi coloniilor, precum şi fostul secretar de stat al S.U.A., Dean Acheson. În urma acestor convorbiri a fost dat publicităţii un scurt comunicat în care se arată că „a avut loc un schimb de vederi asupra problemei cipriote şi au fost discutate modalităţile prin care cele două ţări ar putea să contribuie la soluţionarea acestei probleme".

Agenţia France Presse, citînd surse autorizate, arată că în cursul acestor convorbiri, fostul secretar de stat american şi reprezentanţii guvernului britanic au discutat în primul rînd o nouă iniţiativă diplomatică pe care Acheson urmează să o prezinte preşedintelui Johnson. Dacă guvernul american se va declara de acord cu planul lui Acheson, vor avea loc în viitor consultări între Washington şi Londra asupra mijloacelor aplicării lui.

Pe de altă parte, se subliniază că secretarul general al O.N.U., U Thant, nu a renunţat la încercarea sa de a înlesni realizarea unui acord deoarece el intenţionează să numească în următoarele 15 zile un nou mediator în locul lui Sakari Toumioja.

NEW YORK. — Reprezentantul permanent adjunct al Marii Britanii la O.N.U., C. Jackling, a făcut cunoscut secretarului general al O.N.U., U Thant, că Marea Britanie este gata să acopere o treime din deficitul bugetar al forţei O.N.U. din Cipru, printr-o contribuţie de 400 000 de dolari. În scrisoarea adresată secretarului general se menţionează, de asemenea, că Marea Britanie este hotărîtă să contribuie şi cu alte fonduri, în cazul cînd Consiliul de Securitate ar hotărî să prelungească cu încă trei luni mandatul forţei O.N.U. din Cipru, care expiră la 26 septembrie.

Stare excepţională în Federaţia Malayeză

KUALA LUMPUR 3 (Agerpres). — În urma unei şedinţe extraordinare a guvernului malayez, Tunku Abdul Rahman, primul ministru al Federaţiei Malayeze, a anunţat că a fost adoptată hotărîrea cu privire la instituirea stării excepţionale în întreaga federaţie, starea excepţională intră în vigoare la 4 septembrie.

După cum se ştie, corespondenţii agenţiilor occidentale de presă au transmis în ultima vreme numeroase ştiri cu privire la existenţa unei mişcări de partizani deosebit de puternice în statul Johore din sudul Malayei, nu departe de Kuala Lumpur. Forţele poliţieneşti malayeze au încercat să distrugă această mişcare dar pînă în prezent n-au reuşit să înainteze nici cu un pas în regiunea de junglă unde se află detaşamentele de partizani.

Comunicatul directorului N.A.S.A.

WASHINGTON — James Webb, directorul Administraţiei naţionale pentru aeronautică şi cercetarea spaţiului cosmic (N.A.S.A.), a declarat că au fost abandonate planurile zborurilor spre Marte prevăzute pentru anul 1966 şi a fost micşorat programul de explorare a Lunei, din cauza reducerilor bugetare. El a arătat că o navă cosmică perfecţionată, de tipul „Mariner", va fi pregătită pentru a fi lansată spre Marte, dar această experienţă va putea avea loc abia în anul 1969. Totodată, el a declarat că N.A.S.A. va continua eforturile pentru trimiterea unui om în lună spre sfîrşitul actualului deceniu.

Directorul N.A.S.A. a precizat că aceste modificări ale planurilor au trebuit să fie făcute, întrucît Congresul a redus cu 195 milioane dolari fondurile bugetare cerute pentru N.A.S.A. de preşedintele Johnson.

Întoarcerea lui Nguyen Khanh la Saigon

SAIGON 3 (Agerpres). — Joi s-a înapoiat pe neaşteptate la Saigon şi şi-a reluat funcţia de prim-ministru generalul Nguyen Khanh. El s-a aflat „la tratament" în localitatea Dalat. În cursul unei conferinţe de presă ţinută la puţin timp după sosirea sa în capitala Vietnamului de sud, generalul Khanh a declarat, după cum menţionează agenţia U.P.I., că „se simte bine". Agenţia Reuter relatează că în cele cinci zile cît s-a aflat în localitatea Dalat „pentru tratament", Khanh a primit noi asigurări de sprijin din străinătate, după care a revenit la viaţa politică. Postul de radio Saigon a afirmat că joi el a avut întrevederi cu Thion Tam Chau unul din conducătorii cercurilor budiste căruia i-a promis că va renunţa la urmărirea budiştilor şi va înceta persecuţiile împotriva lor. Potrivit agenţiei Reuter, triumviratul aflat la putere în prezent „este pe cale de dizolvare" şi urmează să fie înlocuit printr-un comitet format din 15 persoane, care să desemneze pe membrii viitorului guvern civil al Vietnamului.

CONGO (LEOPOLDVILLE). Pe o stradă din Bukavu, capitala provinciei Kivu, în timpul recentelor lupte dintre trupele guvernamentale şi răsculaţi.

pe scurt • pe scurt

PARIS.— Premierul laotian, Suvanna Fumma, lider al grupării neutraliste din Laos, a avut o lungă întrevedere cu Sufanuvong, liderul grupării Neo Lao Haksat. Această întîlnire confirmă continuarea tatonărilor „în doi" ca preludiu al conferinţei liderilor celor trei grupări. Agenţia France Presse relevă că absenţa de la Paris a liderului grupării de dreapta, Fumi Nosavan, care l-a delegat pe Boun Oum, să-l reprezinte — în pofida faptului că acesta din urmă s-a retras oficial din viaţa politică laoţiană după acordul din Valea Ulcioarelor din iunie 1962 — constituie un obstacol în calea întrunirii efective a conferinţei.

În cadrul activităţii desfăşurate la Paris de oamenii politici laoţieni, premierul Suvanna Fumma a fost primit în audienţă de preşedintele Franţei, de Gaulle, iar ambasadorul S.U.A. în Franţa, Charles Bohlen, s-a întîlnit la un dineu cu Suvanna Fumma şi Boun Oum.

Pe de altă parte, citînd o declaraţie a lui Sufanuvong, agenţia France Presse relatează că în Laos au avut loc lupte şi că Valea Ulcioarelor, unde se află poziţiile grupării Neo Lao Haksat, a fost bombardată.

CAIRO. — Într-un comunicat dat publicităţii de Frontul naţional de eliberare din Arabia de sud, se anunţă că avioane engleze au paraşutat numeroşi militari pentru a întări fronturile din regiunile Radfan, Beihan şi Makeiras. În comunicat se arată că potrivit unor date de care dispune comandamentul armatei de eliberare din Arabia de sud, efectivul trupelor britanice din Aden şi din celelalte protectorate a ajuns la 45 000 de soldaţi şi ofiţeri. Paraşutarea de trupe în aceste regiuni a fost provocată de pierderile suferite de trupele britanice în luptele duse împotriva forţelor răsculate din Arabia de sud.

NEW YORK. — Sergentul Alvin York, erou al primului război mondial, a încetat din viaţă miercuri într-un spital din Nashville, la vîrsta de 76 de ani. Sergentul York, al cărui personaj a fost interpretat pe ecran de Gary Cooper, a ucis singur în cursul unei lupte în Franţa, 28 de soldaţi germani şi a luat 136 de soldaţi şi ofiţeri germani prizonieri.

LUSAKA — Tînărul profesor englez, Dennis Higgs, care fusese răpit săptămîna trecută din locuinţa sa de la Lusaka şi ulterior arestat de poliţia sud-africană, la Johannesburg, s-a înapoiat în capitala Rhodesiei de nord. El a fost întîmpinat la aeroportul din Lusaka de primul ministru, Kenneth Kaunda.

Poliţia din capitală a luat o serie de măsuri de precauţie, în urma unor telefoane anonime primite din partea unui ziar din Johannesburg, care conţineau ameninţări cu moartea la adresa lui Higgs. În cursul nopţii de miercuri nu li s-a permis corespondenţilor de presă şi fotoreporterilor să se apropie de casa profesorului.

Se aşteaptă ca Higgs să facă o declaraţie presei în următoarele zile.

HELSINKI. — După cum anunţă agenţia TASS, la Helsinki a sosit o delegaţie sovietică condusă de G. Orlov, ministru al U.R.S.S., care va vizita întreprinderi ale industriei hîrtiei şi celulozei din Finlanda şi va duce tratative privitoare la achiziţionarea de maşini şi licenţe pentru industria forestieră a U.R.S.S.

TOKIO. — Banca Japoniei a hotărît emiterea, în cinstea celei de a XVIII-a ediţii a Jocurilor Olimpice de la Tokio, a unei monede jubiliare de 100 yeni. Moneda jubiliară va avea aceleaşi dimensiuni ca moneda actualmente în circulaţie, iar pe o parte, în locul unei cupe de orez, va fi gravată o torţă cu flacăra olimpică şi cele cinci cercuri olimpice.

35 de milioane de asemenea monezi vor fi puse în circulaţie, începînd de la 21 septembrie, iar în total vor fi emise 80 de milioane de exemplare.

Tot în cinstea Olimpiadei vor fi emise şi 15 milioane de monezi de 1 000 de yeni.

BONN. — Preşedintele R. A. Yemen, Abdulah As-Sallal, care a urmat un tratament medical într-o clinică din R.F.G., a părăsit Bonnul plecînd spre Cairo, pentru a participa la apropiata conferinţă a şefilor statelor arabe.

ALGER. — Tribunalul militar din Oran l-a condamnat la moarte pe fostul colonel Mohamed Chaabani. Sentinţa a fost executată. După cum se ştie, el a fost judecat pentru atentat la securitatea statului şi încercarea de a organiza o răscoală antiguvernamentală în sudul Algeriei.

NEW YORK. — La şantierele navale din Groton (Connecticut) a fost lansat primul submarin din aluminiu „Aluminiaut". Submarinul are un echipaj de trei persoane, dar poate transporta 15 persoane şi este capabil să opereze pînă la o adîncime de 4 500 m.

„Aluminiaut" a fost proiectat ca un laborator de cercetări submarine şi va putea executa, eventual, la mare adîncime, lucrări de racordare a cablurilor şi de sondaje petroliere. Submersibilul, care a fost construit de firma „General Dynamics", va intra în folosinţă în primăvara anului viitor.

WASHINGTON. — Ministrul de justiţie al S.U.A., Robert Kennedy, şi-a prezentat joi demisia, preşedintelui Johnson în legătură cu desemnarea sa drept candidat democrat la postul de senator din partea statului New York la alegerile de la 3 noiembrie.

Potrivit agenţiei Associated Press, preşedintele Johnson nu a indicat încă cine va deveni succesorul lui Kennedy. Se consideră însă ca numirea acestuia va fi anunţată după alegerile din noiembrie. Pînă atunci Ministerul Justiţiei va fi condus de Nicholas Katzenbach, care în prezent deţine postul de adjunct al ministrului justiţiei.

RANGOON. — Ministrul de externe al Indiei, Sardar Swaran Singh, a sosit miercuri la Rangoon, într-o vizită de patru zile.

Într-o conferinţă de presă ţinută la aeroport, ministrul indian a declarat că scopul vizitei sale este întărirea prieteniei dintre cele două ţări, bazată pe relaţii paşnice, trainice, conform tratatului de prietenie semnat încă în 1951. El a menţionat că va avea convorbiri cu preşedintele Consiliului revoluţionar al Birmaniei, generalul Ne Win, precum şi cu alte oficialităţi birmaneze.

CAP KENNEDY. — La Cap Kennedy s-a anunţat că cea de-a treia treaptă a rachetei „Titan-3 A", care, pentru cauze încă necunoscute nu a putut să fie plasată, marţi, pe orbită, s-a prăbuşit în sudul Oceanului Pacific, cu o viteză de 28 000 km/h.

Aviaţia militară americană, care a efectuat această experienţă, a anunţat că intenţionează lansarea unei alte rachete, de tipul „Titan-3 A" în octombrie sau noiembrie.

GENEVA. — La 3 septembrie mediatorul O.N.U. în Cipru, Sakari Tuomioja, a fost transportat cu un avion special în Finlanda.

După cum se ştie, el se află în tratament începînd de la 16 august, ca urmare a unei emoragii cerebrale.

pe scurt • pe scurt

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".